

DROBNE VESTI IZ CLEVELANDA

O priliki otvoritve letošnjega letalskega kongresa, ki se prične 24. avgusta v Clevelandu, vršile se bodo tudi letalske tekme in letalska razstava. V pozdrav delegatom in posetnikom se bo na dan otvoritve razvila velika cvetlična parada (Flower Pageant) od University Circle po Euclid Avenue do Public Square in od tam do Public Hall. To cvetlično parado bo tvorilo 15 ali več divizij. Reprezentirane bodo po divizijah trgovske, industrijske, vojaške, bratske podporne organizacije, vsesmerne, poljedelske, prometne in druge.

Na obisk v Slovenijo je pretečen teden odpotovala clevelandka Miss Ljubljana (Josephine Starnad), v družbi starih, bratov in sester. O priliki proklamiranja clevelandke Ljubljane, ki se je vršilo pred meseci, je bila Miss Josephine Starnad glasovno izbrana za najpopularnejšo deklico in je kot taka dobila naslov Miss Ljubljana. Rojena je v Sloveniji in v Ameriki in bo Ljubljano prvič videla, ko bo stopila na rodno grudo svojih staršev.

Uredništvo Nove Dobe sta posetila in ogledala sta si tudi teden dni v Clevelandu Mr. in Mrs. Swanee Valjavec iz Bogote, N. J., ki v uredništvu se je ogledala tudi Miss Zora Tisot iz Chicago, Ill.

V Ohio Theatre na 1511 Euclid Ave., se že tretji teden predstavlja zanimiva melodrama "After Dark." Poset je nepravdno številan.

Iz Jugoslavije se je te dni vrnil Mr. Marijan Mihaljevič, zastopnik Cunard parobrodne družbe. Povedal je, da se razvijajo v Jugoslaviji vidoma obziranja na bolje, odkar je novi ustavil ljute politične razmere. Baj je prebivalstvo v Jugoslaviji zadovoljno z izpremenjenimi razmerami, nezadovoljni pa so le tisti, katere je novi režim odpravil od političnih jasl. Uredništvo posluša vprašanja in točno in je napram vprašanju vljudno in postrežno. Poveda, da je uredništvo radi ljudstva in ne ljudstvo radi uredništva. Prijetno je slišati take vesti iz rodne grude, ki jo imamo kljub temu, da smo si iz Amerike za našo novo domovino.

SIJAJNO USPELI PIKNIK

Na je bilo prišlo 66 J. S. K. Jednote in je nad vse sijajno uspel. Iz polnopravnega programa je razvidno, da je bil isti zelo bogat in v mnogih ozihrh povsem "nekaj drugačen." Društveni tajnik, sočestni John L. Zivetz Jr., poroča, da je bil piknik udeležilo do 800 oseb, in da je tudi fi- zikalni uspeh prav povoljen. S takim uspehom piknika bi bilo lahko zadovoljno vsako društvo v Clevelandu, ki je naj- bolje slovenska naselbina v A- meriki. To kaže, da je društvo 66 J. S. K. Jednote v Jolietu zelo popularno in da ima agilne delavce. Društvo št. 66 JSKJ zasluži pohvalo in iskrene

TEDENSKI PREGLED

TOBAČNE DRUŽBE, ki izdajo vsako leto velikanske svote za reklamo svojih izdelkov, v mnogih krajih zelo slabo plačujejo svoje delavce. Tako je povedal E. L. Evans, predsednik unije tobačnih delavcev, da dekleta in ženske, zaposlene pri R. J. Reynolds Tobacco Co. v Winston-Salem, N. C., dobijo včasih komaj po deset centov na uro. Predsednik te kompanije pa si v omenjenem mestu gradi dom, ki bo stal pet milijonov dolarjev.

KOOPERATIVNA tržna agencija za sadje in zelenjavo se je nedavno ustanovila v New Yorku in inkorporirala v Delaware. Temelji na svoji 50 milijonov dolarjev. Malo prej se je ustanovila farmerska žitna korporacija. Obe omenjeni korporaciji sta se ustanovili na pobudo zveznega odbora za odpravo farmerjem.

NEW YORKSKA MEDICINSKA akademija poroča, da se zadnji čas množijo po deželi bolezni, ki navadno izhajajo iz slabe, oziroma nezadostne prehrane. Vzrok tem boleznim je iskati v manjši "18-dnevne dijetle," s katero hočejo posebno predebele ženske v osemnajstih dneh odpraviti mast, ki se je v telesu nabirala več let. Zdravniki splošno označajo tak 18-dnevni post ob "grapefruit-u" za bedastočo. Edino varno dieto more predpisati zdravnik in sicer za vsak slučaj posebej.

PANAMSKI KANAL je bil dne 15. avgusta 15 let star. Prva trgovska ladja je namreč plula skozi 15. avgusta 1914. Graditev istega je stala 375 milijonov dolarjev. Letni dohodek tega ogromnega podjetja znašajo okoli 26 milijonov dolarjev. Tekom leta prepluje kanal nad 6,000 ladij, ki plačajo pristojbino za rabo kanala.

ŠPANSKO DELAVSTVO je izdalo manifest, v katerem kritizira diktatorja Primo de Rivera in ustavo, katero je vsilil španskemu ljudstvu. Odločno je tudi odklonilo poslali dovoljenih pet delavskih zastopnikov v narodno zbornico.

RUSKO-KITAJSKI spor se je poostрил, ker so večji oddelki sovjetske armade vdrl v Mandžurijo in okupirali dvojce mest. Kitajski minister zunanjih zadev je obvestil poslanika C. C. Wu v Washingtonu, da se Kitajsko sicer želi držati Kelloggove protivojne pogodbe, toda ne more se odreči pravici, da brani svoje meje.

ZRAČNI ORJAK, Graf Zepelin, ki se je nedavno vrnil iz Amerike v Nemčijo, je po kratkem počitku odplul na Japonsko. Nad pet tisoč milj dolgo pot je preplul v treh dneh in je srečno pristal na Kasumigaura letalskem polju, blizu glavnega mesta Tokio. Od tam namerava poleteti preko Pacifika v Los Angeles.

MLADI VELIKAN

Desetletni Robert Wadlow v mestu Racine, Wis., je visok 6 čevljev in deset palcev in tehtaja 250 funtov. Nosi po meri narejene čevlje št. 25. Zdravniki pravijo, da bo visok 9 čevljev ko doraste.

čestitke. Taka društva so ponos Jednote, kajti njih popularnost in uspehi vzdigajo tudi ugled celokupne organizacije, ob enem pa lahko služijo za dober vzgled drugim, manj aktivnim društvom.

BOULDER DAM

Dne 25. junija je predsednik Hoover podpisal proglas, s katerim se izvršuje sklep kongresa glede zgradnje Boulder Canyon nasipa. Sedanji predsednik je sam kot bivši trgovski tajnik pomagal izdelati ta projekt v sodelovanju z zastopniki sedmorice držav: Arizona, California, Colorado, Nevada, New Mexico, Utah in Wyoming.

Dasi je zakonski predlog o izgradnji Boulder nasipa postal zakon že 21. decembra, 1928, ko je predsednik Coolidge podpisal dotični zakon, ni zakon stopil v veljavo do sedaj, in to radi okolnosti, ker je kongres dal interesiranim državam šest mesecev časa, da sprejmejo pogoje glede distribucije vode reke Colorado, katere se ta nasip tiče. Kongres je bil sklenil, da zakon stopi v veljavo, čim šest izmed sedmih držav ratificira predloženi projekt in v njem navedene pogoje. Ker le država Arizona ni sprejela vseh pogojev tega odgovora, ostalih šest držav pa je ratificiralo projekt, je predsednik potem proglašal objavil, da zakon stopi v veljavo.

Ta projekt proračunja strošek kakih 165 milijonov dolarjev za izgradnjo največjega nasipa na svetu ob reki Colorado.

Nasip bo zajel največji rešervoar vode na svetu. Gatun jezero na panamskem kanalu je dandanes največje umetno jezero in shranja 4,410,000 "acre-feet" vode. (Acre foot pomenja toliko vode, da bi pokrivala akre zemlje en čevlj globoko.) Novi jez pa bo ustvarjal rešervoar od 26 milijonov "acre-feet." Približno bo sto milj dolg. Mesta se bodo razvila ob obalah in ladje bodo plule, kjer dosedaj ni bilo drugega kot puščava.

Porečje oziroma ozemlje, od koder reka Colorado dobiva svojo vodo, znaša osmino Združenih Držav. Izvir Green Riverja, najbolj oddaljene veje tega vodnega sistema, se nahaja v divjih planinah Wyominga. Ta reka teka v južno smer in se združuje v Grand Riverjem v državi Utah, od koder skupni tok dobiva ime Colorado River. V državi Arizona reka krene zapadno in teka skozi Canyon države Colorado, eno miljo globok in trinajst milj širok klanec. Ta izredna razpoka se smatra enim največjih svetovnih čudes. Treba lo je milijonov let, predno se je voda prebila skozi toliko plasti zemlje. Stena klanca obstojalo od rdečkastih in črnih skal.

Pravijo, da ko so belokožci prvič zagledali canyon—bili so to španjoli pod vodstvom Coronada—ostali so osupnjeni nekoli-ko ur. Metali so kamne v prepad, ali odmeva niso slišali.

Ko reka zapusti Canyon of Colorado ali Grand Canyon, teka skozi Boulder ali Black Canyon, potem krene južno za kakih 300 milj in se izliva v Kalifornijski zaliv. Zadnjih 80 milj svojega toka preteka skozi mehikansko ozemlje.

Porečje reke Colorado, odsekano od morskih vetrov iz vzhoda po Rocky Mountains in od morskih vetrov iz zapada po Sierra Nevada, je suha puščava. Pogorje Wyominga ima največ vode, ali v nekaterih pokrajinah Arizone skoraj ni dežja. Arizona, New Mexico, Nevada in vzhodni del Califor-

(Dalje na 2. strani).

SVET ŽUŽELK

Najštevilnejše prebivalstvo sveta nedvomno predstavljajo žuželke. Našteti in opisani je dozdaj okoli pol milijona vrst žuželk, toda sodi se, da jih je še več milijonov neopisanih. Žuželke najde človek povsod, kjer živi, od tropskih do polarnih krajev.

Sredi poletja so žuželke najbolj aktivne, zato jih takrat tudi največ vidimo. Že na cestnih hodnikih srečujemo mravlje, pajke, muhe, ščurke itd. Ako pa stopimo v park ali kam v pristo naravo, opazimo vrve žuželk kamor koli se ozremo. Navadno to opazimo mimogrede in površno, ker se nam zdi nekako pod čast, da bi se zanimali za take malenkosti.

Otroci so bolj radovedni od odraslih, so nekake vrste naravoslovci, filozofi in raziskovalci, zato nekateri z velikim zanimanjem opazujejo različne žuželke. Zanimja jih njih barva, nenavadna oblika, gibčnost tekanja in poletov, načini iskanja hrane, napadov, obrambe itd. Saj so nekatere žuželke prave umetnice in prirojena inteligenca nekaterih nadkriljuje v nekaterih obzirih človeško. Pa tudi z ozirom na barve so mnoge žuželke prave gibalnice. Mnogi metulji in hrošči s svojimi krasnimi krili in suknjiti naravnost konkurirajo z lepoto cvetlic.

Tekom kratkega izprehoda kakšen sočinen poletni dan srečamo lahko tisoče naših malo poznanih sstanovalec tega planeta. Po cvetju se občasno pestrokrili metulji ali brne raznih vrst čebele, ose in čmrli, pred nami po stezici begajo mravlje in murni, iz trave poskakujejo kobilice kot zelene in pisane rakete, po vejicah grmovja ali višjih zelišč promenirajo hrošči, oblečeni v zlatozelene ali živopisane plaščke, tam, kjer solnce s mrakom govori ob gozdnih potečkih, švigajo elegantni kačji pastirji kot mali aeroplani, na primer- nih mestih nastavljajo pajki svoje umetne mreže, katodini (neke vrste kobilice, katere imenujejo ponekod na Slovenskem kosci) zagajajo in "brusijo kose" po hrastovju, živopisne pikapolonice teka po sočnih mladikah in pridno hrustajo listne uši, rogači samozavestno plezajo po drevesnih deblih itd. Tekom ene ure ho- da zamoremo videti več vrst žuželk kot je vseh vrst sesalcev na svetu.

Na polju, dobravi ali ob robu gozda slišimo v lepih poletnih dneh toliko glasov različnih žuželk, da se vse skupaj zlije v eno samo poletno melodijo. In gorke poletne večere vzpirajo ti drobitni godbeniki prave koncerte, ki trajajo mnogokrat do zgodnjih jutranjih ur.

Žuželke, kot so na primer čebele, so rešile socialni problem svojega rodu, predno se je pojavil človek na svetu. To nam dokazuje urejeni načini življenja v satovju, skrb za zimsko hrano in naraščaj. Mnoge žuželke so si znale ure- diti gorka stanovanja in udob- na prezimovališča, ko je prvot- ni človek še bival v skalnih votlinah. Mravlje so imele svoje domačo živino (listne uši, katere jih oskrbujejo s sladkim "mlekom") in so prakticirale umetno vrtnarstvo (gojitve nekih malih glivic v

(Dalje na 2. strani).

VODA POMENI ŽIVLJENJE

Brez vode si ne moremo predstavljati življenje, niti rastlinskega, niti živalskega. Tudi za človeka je voda važen problem, posebno v krajih, kjer je dragocene tekočine primanjkuje. Splošno je priznано dejstvo, da je žeja, hujša od glada in da že dosti več ljudi pomrlo vsled žeje kot vsled lakote. Kjer je dovolj tekoče, čiste vode, ljudje niti ne vedo kakšno veliko bogastvo imajo.

Mnogoletne izkušnje pa so človeštvu naučile, da si zna pridobiti potrebno pitno vodo tudi tam, kjer je moglo prej o isti le sanjati. Morska voda, kot znano, je slana in neuporabna. Mornarji in potniki marsikateri ponesrečeni ladje, ki so se rešili v rešilne čolne, so potem žeje pomrli sredi širnega oceana. V novejših časih pa so večinoma vsi rešilni čolni opremljeni z neko priprosto in ceno pripravo, v kateri je mogoče morsko vodo toliko očistiti, da postane pitna. To je nekak valjček izdelan iz galvaniziranega železa, ki je razdeljen v dve shrambi, ki sta medsebojno ločeni s ploščo surovega porcelana. V gornji del posode se nalije morske vode, ki počasi polzi skozi porcelansko steno v spodnji del. Pri tem se voda toliko očisti, da postane pitna. To napravo za pre- cejanje morske vode je iznašel Aleksander Bell, splošno znan kot izumitelj telefona. Mo- si je tako postavil dva trajna spomenika v zgodovini.

Na svetu je mnogo puščav, ki so strah in groza potnikov baš vsled tega, ker nimajo vode. Tudi na ameriškem zapadu in jugozapadu je nekaj velikih, suhih puščav. Forty-Mile puščava v Nevadi je še danes posčena s kostmi ljudi in živali, ki jih je uničila žeja pred desetletji. Če bi bili tisti nesre- čni potniki prišli na idejo kopa- ti le 15 do 20 čevljev v tla, bi bili dobili dovolj vode. Skoro pod vsemi puščavami je dovolj vode. Ponekod je treba zabiti cev le 200 do 300 čevljev glo- boko, pa se potom sesalke dobi dovolj vode za ljudi in živino. Po puštinjah našega jugozapa- da je mnogo sesalk, ki jih goni veter in ki producirajo dovolj vode za velike črede goveje ži- vine in ovac.

Mnoge puščavske rastline so pravi vodni rezervoarji. Ena- teh je na primer znana in mo- čna cenjena vodna melona, ki je tako polna vode, da tvori izbor- no sredstvo za hladilo žeje. Vodna melona je doma v Afri- ki, kjer raste divja v suhih pu- ščavah, in gaši žejo ljudem in živalim.

V puščavah našega jugoza- pada, v Arizoni, jugovzhodni Californiji in drugod, raste ne- ke vrste kaktus, ki je po svoji velikosti in obliki zelo podob- en pivskemu sodčku (blago- pokojnega spomina). Ta kaktus je, kakor vsa njegova žlah- ta, ves posejan z ostrimi bodi- cami, pa je, klub svoji malo pri- kupni zunajnosti, že resil življenje marsikateremu pro- sjelektoru in potniku. Ako se temu kaktusu odreže široki vrh, pokaže se sočna sredina, ki je precej podobna "mesu" prerezane vodne melone in prav tako polna okusne in hladilne tekočine. Prebivalstvo tistih krajev imenuje ta zanimivi kaktus "waterbarrel," katero ime tudi v resnici zasluži.

GLASOVI Z RODNE GRUDE

Akoravno mesto Kamnik ni izrazito letovišče, je zanimanje kljub slabi reklami za letova- nje v tem mestu veliko. V svoji sredi imajo Kamničani med drugimi odlične goste kakor gr. Otona Župančiča, ki prebije vsako leto svoj oddih na grašči- ni Zaprice, Pospisila Františka, inženjerja in konsula CSR v Beogradu, prof. Janka Lavrina iz Nottinghama v Angliji, Ma- najlovčica Vladimirja, načelnika finančnega ministrstva iz Beograda itd. Restavracije in gostilne, kakor tudi privatniki, so svoje sobe kaj kmalu oddali.

Nove telefonske zveze Slove- nije z inozemstvom. Po odo- brenju ministrstva javnih del in pošte so se otvorile s 1. av- gustom direktne telefonske zveze na progah Domžale—Dunaj (triminutni govor stane 4.20 zl. frankov), Maribor—Bregenz (3.65 zl. frankov), in Šostanj—Dunaj (3.45 zl. fran- kov).

Umrli je te dni po večletni bolezni g. Franc Logar, gostil- ničar in posestnik v Hrastniku. Pokojni je bil vsikdar tudi v najhujših nemških časih zave- den Slovenec ter kot gostilni- čar strokovnjak. Svoje znan- je si je pridobil kot natakur v velikih mestih. Tudi svoja dva otroka je vzgojil v narodno-na- prednem duhu. Sin g. Karla rudniški namesnec in hčerka gđc. Polda, učiteljica, stojita vedno kot agilna sodelavca in podpornika v vrstah hrastni- škikh naprednih kulturnih dru- štev.

Osemdesetletnica sivolasega starčka železničarja. Te dni je v Ljubljani na skromen način slavil svojo osemdesetletnico rojstva vsem potnikom dobre znani starček — železničarski uslužbenec Jakob Reder, ki vrši na glavnem kolodvoru še vedno čil funkcije klicatelja vlakov. Njegov čist in sonorni glas dostikrat odmeva po peronu, ko kliče potnike, da vstopijo, z lakoničnim pozivom: "Potniški vlak Zidani most, Celje-Maribor, Zagreb . . . br- zovlak Rakek-Trst, potniški vlak na Gorenjsko, na Do- lenjsko," in tako dalje. V svoji službi vztraja že 47 let.

Iz Banata poročajo o rezul- tati letonje letine, ki je v glavnem izpadla zelo zadovo- ljlivo. Pridelek pšenice znaša 11 to 15 stotov na oralo napram 14 to 16 stotom lani, ko je bila letina rekordna. Ječmena so pridelali 14—18 stotov, le pri- delek orsa bo slabši (ceni se na 7—8 stotov). Stanje korne je nadvse zadovoljivo. Če bo še kaj dežja, tedaj lahko raču- namo, da bo pridelek korne iz- redno velik.

Te dni je posetil v spremstvu znanega slavista na londonski univerzi univ. prof. g. Janka Lavrina Kamnik in Veliko pla- nino g. Richard M. Cook iz Hastingsa, Mich. v USA. G. Cook je odličan ameriški pub- licist in bo posetil razne kraje Slovenije. O svojih vtisih bo s posebno revijo zainteresiral ameriške kroge o krasoti naših gora. Posebno mu je ugajala Velika planina, ki jo je nazval "Slovenski Davos." Tekom ted- na si je g. Cook ogledal še Kranjsko goro, Bohinj, Bled- itd.

VSAK PO SVOJE

Človek bi moral vsaj vsake tri mesece enkrat na daljšo pot, nekam iz enolične vsakdanjo- sti, pa bi si nabral gradiva za pisanje. Pa tudi nekako "vme- di" se, kot hruška, ki se je po- točila z domače grude v soso- doro deteljo.

Saj imam rad našo "Beauti- ful Ohio," posebno zdaj, ko so začeli vinogradi in sadovnjaki prav deklško sramežljivo od- krivati svoje čare, toda tudi za- mišljene smreke in deviške bre- ze, ki sanjarijo ob tisočerihi je- zerih našega severa, imajo ne- kje v tajnih globinah mojega srca zasiguran lep in topel prostorček.

Njim se je menda zahvaliti, da sem se bil gori na severu sprijaznil celo z ribami. Saj imam pravzaprav ribe rad, do- kler so v svojem elementu, namreč v vodi. V restavraciji pa mi gredo v nos celo če jih tovariši draži pri sosedni mizi. Ampak da ste me videli v Silver Rapids Lodge, kako navdušeno sem jim priznal namizno pr- venstvo! Vsekakor pa imam svoje politično prepričanje, ka- terega kajpak nikomur ne vsi- ljujem, da v resnici dobre ribe žive le v Minnesoti in Coloradu.

Kljub idealnemu ribjemu prijateljstvu, ki se je razvilo gori na severu, pa se vseeno ni- sem mogel navdušiti za idejo tovaršila, da se ribe najboljše love ob štirih jutraj. Morda je bilo vablivo jezero, toda še bolj vabliva je bila postelja na zamreženi verandi, katero so od treh strani obdajale šepeta- joče breze in smreke. Do sed- me ure, sem dejal, ne pogledam nobene ribe, četudi pride trkati na vrata ali praskati na mrežo. Tako mislim, da bo ostalo naj- boljše prijateljstvo med menoj in minnesotskimi ribami, pa če se še kdaj vidimo ali pa ne.

Wisconsin je dežela sladke deteljice, lešnikov, malin in filozofsko prežvekujočih krav. Sicer je tam še mnogo drugih lepot in dobrot, pa človek ne more vsega v eni sapi povedati.

Med številnimi tamkajšnjimi prijatelji, katere poznam iz različnih delov naše nove do- movine, našel sem tudi bivšega premogarja iz Kansasa, ki je sredi popoldneva podjetno spal v senci "lipe domače." Na mo- jemu pripombo, da farmerji res hudo trpijo, je mož odvrnil, da seno je že v seniku, oves je po- žet, krave se same pasejo v gozdu, za molžo pa še ni čas. Sicer pa da ni tako lahko spati ali ležati na puklasti in trdi zemlji, ki že več tednov ni vi- deli poštenega dežja; za to je treba že precej vtrjenosti. Pa sem sam poskusil in mi je uga- jalo, posebno ker je gospodinja prinesla pod lipo nekaj mokre ga hladila. Sploh se mi je zdelo da bi tega bivšega premogarja lahko zavidal marsikak aktivni premogar, in jaz tudi. Za "ki- kati" imajo seveda tudi far- merji vedno kakšen vzrok, ka- kor jih imamo mi, ki se sma- tramo za meščane.

Wisconsin se mi je zdela ide- alna dežela tudi vsled tega, ker tam lešniki zelo dobro obrodi- jo. Ko sem raziskoval tam- kajšne pašnike, kjer so mi od vseh strani kimale velike ko- šulje lešnikov, se mi je vedno

(Dalje na 2. strani).

"Nova Doba"

GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLIŠKE JEDNOTE

Lastnina Jugoslovanske Katoliške Jednote.

IZHAJA VSAKO SREDO

Cene oglasov po dogovoru.

Naročnina za člane 72c letno; za nečlane \$1.50, za inozemstvo \$2.

OFFICIAL ORGAN

of the

SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION, Inc., Ely, Minn.

Owned and Published by the South Slavonic Catholic Union, Inc.

ISSUED EVERY WEDNESDAY

Subscription for members \$0.72 per year; non-members \$1.50

Advertising rates on agreement

Naslov za vse, kar se tiče lista:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave. Cleveland, O.

VOL. V.

83

NO. 34

O dobrih ljudeh.

Mnogokrat slišimo nekako neformalno tožbo, češ, kako lepo bi bilo življenje na svetu, če bi bili vsi ljudje dobri. Navadno tudi mi vselej soglašamo. Vsakdo menda ve iz izkušnje, da je prijetno živeti med dobrimi ljudmi; kdor še ni imel prilike okusiti kaj takega, je res nesrečen človek.

Malokdaj pa se domislimo, da je velika večina ljudi v resnici v srcu dobra, da je med njimi le majhen odstotek resnično pokvarjenih in hudobnih oseb. Izprienci in zlobneži so torej le izjeme, zato jih opazimo med tisoči dobrih ljudi, kakor opazimo eno črno ovco sredi velike črede belih.

Razume se seveda, da v presojanju dobrih ali slabih lastnosti drugih ljudi nimamo vsi enakega merila. Mnogokrat zapišemo med črne ovce ljudi, ki so v resnici le nevedni, nerodni ali nepremišljeni. Njihovi čini nam ne ugajajo, pa jih enostavno obsodimo, ne da bi se prej prepričali, če so jih k istim vodili v resnici slabi nameni.

Dalje bi pri razlikovanju med dobrimi in slabimi ljudmi morali vpoštevati dejstvo, da je vsakemu bitju prirojena gotova količina samoljubja in sebičnosti. Dokler take lastnosti niso prekomerne, ne pomenijo nič slabega. Čut in skrb za samoohranitev je vcepila narava vsakemu živemu bitju, ker le tako je mogla zagotoviti njih obstoj. Vsake živo bitje, s človekom vred, je najbližje samemu sebi. Ekonomske razmere so bile že od nekdaj take in bodo ostale tudi za dogledno bodočnost, da mora vsakdo v prvi vrsti gledati zase, oziroma za skupino, kateri je kolikor toliko tesno pridružen. Logično je, da pač vsakdo najprej obdela svoje polje in gre šele potem pomagati sosedu, če mu čas dopušča.

V nekem ljubljanskem listu je slovenski umetnik, ki mnogo potuje po Evropi, nedavno priobčil črtico, v kateri povdarja, da čimveč človek potuje, tembolj se uveri, da je svet lep in da so vsi ljudje dobri. V tej trditvi vidi pisec teh vrstic, ki je imel svoječasno priliko mnogo potovati, velike resnice. Potovati pa je treba z odprtimi očmi in z odprtim, dovetnim srcem. Kdor ima že v naprej predsodke proti gotovim krajem ali ljudem, ne bo opazil tiste lepote in dobrote, ki čaka človeka brez predsodkov. Seveda mora biti vedno sam pripravljen iti do polovice poti in vedno biti tako pošten, odkrit in uslužen, kot pričakuje, da bodo drugi na pram njemu. Svet je v splošnem kot ogledalo, ki nam vrača, kar smo mu posodili, oziroma našo lastno sliko. Ako gremo v svet z jasnim obrazom in poštenimi nameni, ako ne zahtevamo od drugih več kot, smo mi voljni dati, ako skušamo simpatetično razumeti razmere in običaje tujih krajev in ljudi, prepričali se bomo, da je ogromna večina ljudi dobra in poštena in da je svet v resnici lep.

Nasprotno pa, ako hodi pred nami kot prednja straža nezaupanje, predsodki, oholost, sebičnost in pretirano samoljubje, ne moremo pričakovati s cvetjem posipanih poti. Kdor pričakuje, da mu bo ves svet stregel in ga tako rekoč na rokah nosil radi njegove namišljene učenosti in važnosti, bo v največ slučajih deležen prezirjanja in zasmejanja. Priznanje pride samo ob sebi, če smo ga zaslužili. Kdor priznanje zahteva, dobi ob navadno posmeh.

Tudi pri društvih J. S. K. Jednote bo beležiti tem lepši napredek, čim bolj bo vsak član vpošteval, da je potrebno njegovo lastno sodelovanje. Jednota more nuditi svojim članom le toliko, kolikor ji dajo člani. Napredek bo tem lepši, čim bolj se bodo člani zavedali, da nimajo le enakih pravic, ampak tudi enake dolžnosti. Vedno bi morali ohraniti v spominu, da vsi člani želijo dober napredek društva. Glede poti k temu napredku se mnenje posameznih članov morda dostikrat razlikuje, toda to je nekaj naravnega, kajti vsaka glava ima svojo pamet. Marsikdaj so potrebne debate, da se izčistijo pojmi in da se najde prava pot k napredku. Kljub temu pa lahko ostane najlepša harmonija v društvu, če vlada med članstvom zavest in prepričanje, da vsak posamezni član dobro misli in da želi društvu in Jednoti vse najboljše.

IŠČEJO SE ORGANIZATORJI!

Glavni uradu J. S. K. Jednote v Ely, Minnesota, naj se javijo rojaki, ki so voljni ustanovljati nova društva v krajih, kjer jih ta organizacija še nima. To velja za Zedinjene države, za Canada in Mehiko. Iz glavnega urada dobili bodo vsa potrebna navodila in listine.

Jednota plača \$25.00 nagrade za ustanovitev novega društva, poleg tega pa dobi organizator še po en dolar nagrade za vsakega novega člana, ki se ni prekoračil starosti 25 let. Za vse novopristope plača Jednota tudi stroške zdravniške preiskave do omejene višine.

BOULDER DAM

(Nadaljevanje iz 1. strani)

nije tvorijo veliko jugozapadno puščavo. Prst pa je izredno rodovitna, ali radi pomanjkanja vode le najdrobnejše rastline morejo rasti. To je resnični Wild West. Pred petdesetimi leti je tu bilo tosišče Indijancev in cowboysov. Sedaj je avtomobil in mail order catalog prinesel civilizacijo skoraj v vsak kotiček.

Voda v jugozapadu pomenja življenje. Na reki Salt River v Arizoni je bil zgrajen velik jez, takozvani Roosevelt Dam, in dolina pod njim je sedaj ena izmed najplodovitejših pokrajin na svetu. Ameriška vlada je omejila količino zemlje, ki jo vsak sme posedovati, da se s tem zapreči razvoj veleposelstev po evropskem načinu žalostnega spomina. Ali celo mala količina tako bogate zemlje pomenja bogatstvo.

Ni čuda, da so prebivalci tek pokrajin zahtevali izgradnjo jez na Colorado reki, tako bi se izkoriščala voda, ki sedaj teka zaman v morje.

Jez bo služil tudi drugim koristnim svrham. Reka Colorado dobiva veliko zalogo vode od snega, ko se staja. Radi tega se reka dostikrat razliva čez svoje korito. Dež, ki pada na kamenite planine, odteka v kotlino reke, ker ni rastlinstva, ki bi ga zadrževalo. Zato je sosesčina reke jako nevarno bivališče.

V največji nevarnosti je prebivalstvo v znani kalifornijski dolini Imperial Valley. V davnih časih je reka tekala skozi to dolino v Kalifornijski zaliv in zapuščala za seboj plasti rodovitne prsti. Potem je reka spreminila svoj tok. Tekom vekov si je reka sama zgradila svoje korito vedno višje in višje iz svojih lastnih blatnih usedlin. Tako se je zgodilo, da po preteku dolgih dob je dolina Imperial Valley, ki dandanes leži pod morsko višino, postala nižja kot reka, ki stalno dviga svoje korito.

Imperial Valley je dandanes napredna poljedelska pokrajina z dvema živahnima mestoma od čez 10.000 prebivalcev, Calexico in El Centro, ali prebivalci živijo v stalnem strahu pred povodnji bližnje reke. V Imperial Valley je uvedena irigacija, voda pa prihaja po kanalu, ki teka deloma po ameriškem in deloma po mehiškem ozemlju. Naravno je, da prihaja dostikrat do nespornosti med Amerikanci in Mehikanci glede njihovega deleža na vodi. Boulder Dam zakon stremi po odpravi nevarnosti povodnj v tej dolini in drugod. Povrh pa določa zgradbo povsem ameriškega irigacijskega kanala v Imperial Valley. Mehiki je zagarantirana zadostna količina vode na podlagi dogovora od l. 1848. Amerikanci so dostikrat zatrjevali Mehikancem, da se jim voda ne bo prikrasjala, radi česar ta vseameriški kanal utegne biti vir bodočih nespornostimljenj.

Od svojega izvira do izliva pada reka Colorado 10.000 čevljev. Zato se ceni da reka more zalagati s šestimi milijoni konjskih sil. Vsled novega jez bo mogoče le tam izkoristiti en milijon konjskih sil, kar je več kot kateri drugi vir vodne sile na svetu.

Zgodovina zakona je napolnjena s spori. Reka Colorado služi kot odtok za sedem držav: Wyoming, Colorado, New Mexico, Utah, Nevada, Arizona in California. Problem je bil v tem, da se te države sporazumejo glede deleža na vodi. Arizona je napravljala največ sitnosti. 43 odstotkov rečne kotline se nahaja v Arizoni. Druge države imajo majhen odstotek te kotline v svojem ozemlju.

Arizona ne more razumeti, zakaj naj bi California dobivala več vode kot ona. California zahteva vodo ne le za Imperial

Valley, marveč tudi za svoja cvetoča mesta. Los Angeles je že razpisal posojilo za dva milijona dolarjev v svrhu vodovodne cevi iz reke Colorado.

Proti zakonskemu načrtu so agitirale velike električne družbe, ki niso hotele videti tako gromno vodno silo v rokah vlade. Povrh tega ni moglo priti do sporazuma da-li naj vlada ali privatniki izgradijo centralo. Končno se je šlo mimo te sporne točke s tem, da se je to prepustilo odločitvi tajnika za notranje zadeve.

Tekom dolgoletnih razprav se je kraj, kjer naj se postavi jez, spremenil od Boulder Canyon na Black Canyon. Ker pa se je občinstvo privadilo na prvo ime, je ime velikega vodnega projekta ostalo označeno po prejšnjem imenu.

Black Canyon se smatra idealnim krajem v to svrhu. Določa reka si je tu izkopala korito skozi brda črnih skal. Zdi se kot da je tu sama narava hotela izgraditi jez. Od dna reke se bo dvigal ogromen jez kakih 550 čevljev visok in desetino milje dolg.

Večina vode se ne vporablja v bližini jezera, marveč kakih dvesto milj daleč. Ko pride čas, inženirji odprejo žlebe in določena količina vode odteče na določeno mesto.

Skratka torej, zakon določa zgradbo jez v Black Canyon, električno centralo na licu mesta, vseameriški kanal do Imperial Valley in manjše projekta za irigacijo in odpravo povodnj. Od proračunane svote \$165.000.000 jez bo stal \$70.600.000. Ni čuda, da se ta projekt označuje kot največje inženirsko podjetje za Panamskim kanalom.

Ko je predsednik Coolidge podpisal Boulder Dam zakon, so prebivalci mesta Las Vegas, New Mexico, pozdravili dogodek z zahvalno molitvijo pod milim nebom. Ali tudi druga skupina je proslavila dogodek. To je skupina spekulativcev z nepremičninami. Razni "real estate" uradi so se pojavili naenkrat preko noči. Ljudje so začeli kupovati vrhove gora in komade peščene puščave stotin milj daleč od vsake mogoče irigacije. Počudenje teh švindlerjev je vzbudilo pozornost kalifornijske legislature. Radi tega se občinstvo opozarja, naj pri nakupu ponujene zemlje pazi na višino (elevacijo) zemlje, kajti pumpanje vode je jako dragocena stvar. Naj ne pozablja, da voda ne teka navkreber.

Pojavila se je tudi druga nevarnost. Razne družbe, ki so baje v zvezi z gradnjo nasipa, ponujajo ljudem posredovanje za delo. V tem pogledu je U. S. Employment Service objavil sledeči nasvet:

"Občinstvo se opozarja, da delo na projektu ne bo potrebovalo večjega števila delavcev vsaj ne za leto dni. Onim, ki iščejo delo, daje se na znanje, da ni potrebno zaprositi agencije, ki nudi informacije o gradnji jez. Ne trošite svojega denarja z informacijami od privatnih posredovalnic dela v zvezi z Boulder jezo. Vse delo bo pod nadzorstvom Reclamation Service, Department of the Interior, Washington, D. C., ki je voljno dajati vsako informacijo glede možnosti zaposlenja."

Po izjavi kongresmana Swinga bo vzeo sedem let, da se jez dovrši. Pričakuje se, da bo treba šest do sedem tisoč delavcev, ko bo delo v polnem teku.

FLIS.

SVET ŽUŽELK

(Nadaljevanje iz 1. strani)

mravljiščih), predno je človek odomacił psa ali se lotil kultiviranja divjih sadežev.

Žuželke so eksistirale na tem planetu mnogo pred človekom, in ga bodo po sodbi znanstvenikov tudi preživele za mnogo

tisočletij. V tistih davnih dobah, ko so pokrivali svet bujni močvirski gozdovi, iz katerih so nastali današnji skladi premoga, so bile žuželke v splošnem večje kot so danes. Okamenine kažejo, da so takrat živeli ščurki, veliki kot prst odraslega moža, nad močvirji so plavale kačjim pastirjem podobne žuželke, ki so merile z razprostrtimi perutmi dva, do dva in pol čevlja, majske muhe so bile velike kot moška dlan itd.

Mnogo vrst žuželk je na svetu, ki človeku ne povzročajo nikake škode. Z nekaterimi, kot na primer s čebalami, se je znal človek še okoristiti. So pa zopet nekatere žuželke jako škodljive, ker raznašajo bolezni ali ker uničujejo pridelke, ki so potrebni za prehrano človeštva. Med te spadajo gotovi hrošči, muhe in metulji, ki v odraslem stanju ali pa v obliki ličink uničujejo sadna drevesa, žita in druge poljske pridelke.

Proti tem škodljivcem se človeštvo bori deloma s kemikalijami, a najboljšega zaveznika ima v drugih žuželkah, ki so naravne sovražnice prvih. Proti japonskih hroščem, ki povzročajo silno škodo v sadovnjakih naših vzhodnih držav je zvezni poljedelski departament poslal v boj importirane "ichneumon" muhe, o katerih upa, da bodo zmagale, ko se dovolj razmnožijo.

Ena domača zelo koristna žuželka je tudi znana polonica, pikapolonica ali božji volk, katero vsak pozna po žitovipakstem hrbtu. Ta ljubka in živahna žuželka pohrusta silne množine listnih uši, ki delajo ogromno škodo na sočnih poljskih pridelkih. Iz smrekovih gozdov visoko v severni Californiji in Oregonu pošljejo vsako spomlad velike množine teh pikapolonic, ki jih Američani nazivajo "lady-birds" na rodovitne planjave srednje in južne Californije, kjer so listne uši velika nadloga. Farnske organizacije radi plačujejo lepo ceno nabiralcem pikapolnic za neutrudne uničevalke škodljivih listnih uši. Zanimivo je, da te lady-birds najraje prezimujejo na višinah, porastlih s smrečjem, pod vlažnim dračjem in igličevjem.

VSAK PO SVOJE

(Nadaljevanje iz 1. strani)

silila v spomin tista znana narodna: "Bod' moja, bod' moja bom lešnikov dal!" Seveda moram z žalostjo konstatirati, da lešniki še niso bili zreli in poznanstva tudi ne: ni bilo časa!

V Chicagu me je vprašal neki prijatelj, če sem šel ali če pojdem obiskat "tega in tega." Pa sem odvrnil, da sem bil že v Lincoln parku in to da pokrije dotični obisk. V Lincoln parku je namreč velikanski "zoo", kjer je poleg številnih "afen" tudi mnogo druge zverine iz vseh delov sveta, takorekoč "vse kar plava, vse kar lazi, vse kar leta, peš hiti." Jaz ne vem, kaj me je gnalo, da sem šel najprej, namreč kmalu, ko sem stopil v vlaka, obiskat Lincoln park. Morda sem se počutil tam najbolj domačega; morda me je vlekla polzavest prednosti. Vsak ne bi tega priznal, jaz pa kar povem. What's the difference? A. J. T.

Predsednik Hoover 55 let star

Predsednik Herbert C. Hoover je dne 10. avgusta praznoval svoj 55. rojstni dan v svoji gorski kempu blizu Madisona, Virginia. V družbi prijateljev, ki je pri tej priliki posetila predsednika, sta se nahajala tudi Charles A. Lindbergh in njegova soproga.

Jugoslovanska

Ustanovljena l. 1898

Kat. Jednota

Inkorporirana l. 1901

GLAVNI URAD V ELY, MINN.

Glavni odborniki:

Predsednik: ANTON ZBASNIK, 5400 Butler St., Pittsburgh, Pa.
Podpredsednik: PAUL BARTEL, 901 Adams St., Waukegan, Ill.
Tajnik: JOSEPH PISHLER, Ely, Minnesota.
Blagajnik: LOUIS CHAMPA, 416 East Camp St., Ely, Minn.

Vrhovni zdravnik:

DR. F. J. ARCH, 618 Chestnut St. N. S. Pittsburgh, Pa.

Nadzorni odbor:

Predsednik: RUDOLF PERDAN, 933 E. 185th St., Cleveland, O.
1. nadzornik: JOHN MOVEDAN, 412-12th Ave. E., Duluth, Minn.
2. nadzornik: JOHN KUMSE, 1735 E. 33rd St., Lorain, O.
3. nadzornik: JOHN BALKOVEC, 5400 Butler St., Pittsburgh, Pa.
4. nadzornik: WILLIAM B. LAURICH, 1900 W. 22nd Place, Chicago, Ill.

Porotni odbor:

Predsednik: JOSEPH PLAUTZ, 432-7th St., Calumet, Mich.
1. porotnik: JOSEPH MANTEL, Ely, Minn.
2. porotnik: ANTON OKOLISH, 218 Liberty Ave., Barberton, O.

Jednotino uradno glasilo:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Urednik in upravnik: A. J. TERBOVEC.

Vse stvari tikačje se uradnih zadev kakor tudi denarne pošiljave naj se pošiljajo na glavnega tajnika. Vse pritožbe naj se pošilja na predsednika porotnega odbora. Prošnje za sprejem novih članov in bolnišnični spričevali naj se pošilja na vrhovnega zdravnika.

Dopisi, društvena naznanila, oglasi, naročila nečlanov in izprijembe naslovov naj se pošiljajo na: Nova Doba, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Jugoslovanska Katoliška Jednota se priporoča vsem Jugoslovancem za obilen pristop. Kdor želi postati član te organizacije, naj se zgleda tajniku bližnjega društva JSKJ. Za ustanovitev novih društev se obrnite na gl. tajnika. Novo društvo se lahko ustanovi z 8 člani ali članicami.

DOPISI.

Enumclaw, Wash.

Tukajšnja slovenska podpora društva priredila bodo v nedeljo 1. septembra slovenski piknik pri dr. Ulmanovem posestvu, zraven Karola Podkrajnika, v Krain-u. Piknik bo samo za Slovence. Zvečer bo pa ples v Krain dvorani. Igrali nam bodo tamburaši iz Tačome, Wash. Vljudo vabimo vse člane in članice in vsa sosedna bratska društva, kakor tudi rojake in rojakinje iz te okolice, da nas posetijo na tem pikniku in plesni veselici. Vstopnina za ples bo za moške 75 centov, za ženske 25 centov.

Mladina pod 16. letom bo vstopnine prosta. Za vsesrhrsko postrežbo bo skrbel odbor. Torej, prijatelji naših društev in dobre zabave, ne pozabite nas na dan 1. septembra! Frank Mrzlikar, tajnik dr. št. 162 JSKJ.

Duluth, Minn.

SLOVENEC IN OSTALIM JUGOSLOVANOM V MINNESOTI

V nedeljo dne 25. avgusta t. l. bo zopet naš "Jugoslovanski dan" v Minnesoti. Na omenjeni dan se zopet skupaj zberemo v Evelethu, pod zaščito Ameriške Jugoslovanske Zveze v Minnesoti. Tedaj si bomo zopet podali roke kot sinovi in hčere ene matere Slovenije, in se bomo zopet skupno po domačem običaju zabavali, in s tem vsaj začasno pozabili našo borbo za obstanek v življenju.

Da bi bil ta javni sestanek Jugoslovancem v naši državi eden izmed največjih, kar smo jih še kdaj imeli v zgodovini našega naroda v Minnesoti, je glavni in centralni odbor Zveze sklenil na letni seji dne 4. avgusta, da se na omenjeni sestanek letos tudi povabi vsa jugoslovanska podporna društva v Minnesoti. To pa zato, ker ta sestanek, dasiravno se bo vršil pod nadzorstvom Ameriške Jugoslovanske Zveze v Minnesoti, ne bo sestanek samo članov in članic Zveze, ampak bo to javni nastop vseh Jugoslovancem v Minnesoti.

Veliki pohod po mestu Eveleth se prične točno ob 1:30 popoldan iz Eveleth City Auditorium. Na čelu pohoda bo Eveleth City Band. Po pohodu se vrši javno zborovanje v City Auditorium, in ob 6. uri zvečer pa banket v ravno istem poslopiu. Pri banketu bodo nastopili sledeči govorniki: Hon. Thos. Schall, zvezni senator države Minnesote; Wm. Pettin-

ger, naš kongresman; in eden izmed okrožnih sodnikov.

Zatorej se na tem mestu imenu glavnega in centralnega odbora A. J. Z. vljudo vabimo vse jugoslovanska društva vse Jugoslovane v Minnesoti, da se dne 25. avgusta vdeležijo jugoslovanskega sestanka mestu Eveleth.

Torej rojaki in rojakinje, svidenje v Evelethu v nedeljo dne 25. avgusta. Pozdravi ameriški javnosti našo solidnost, kot to store vsi ostali rodi v Minnesoti.

Z rojaskim pozdravom:

John Mover, glavni tajnik A. J. Z. v Minnesoti.

Eveleth, Minn.
SLOVENEC IN OSTALIM JUGOSLOVANOM V MINNESOTI

Tem potom vljudo vabimo vse jugoslovanske občane raznih naselbinah Minnesote, da se vdeležijo letnega jugoslovanskega sestanka, ki se vrši v našem mestu Eveleth v nedeljo dne 25. avgusta t. l. Ta javni nastop našega roda v Minnesoti se bo vršil vsako leto, pod zaščito Ameriške Jugoslovanske Zveze v Minnesoti. Ker pa to ni nastop samo članov in članic Ameriške Jugoslovanske Zveze, ampak celokupnega jugoslovanskega naroda v Minnesoti, zato naj spodaj podpisani pripravljavalci tega sestanek na tem mestu javno vabimo Jugoslovane v Minnesoti, vdeležijo omenjenega jugoslovanskega sestanka našega naroda v mestu Evelethu.

Na tem mestu tudi vabimo vsa jugoslovanska podporna društva, da se vdeležijo pohoda na prej omenjeni piknik se prične v Eveleth City Auditorium točno ob 1:30 popoldan dne 25. avgusta.

Banket se prične točno ob 6. uri v Eveleth City Auditorium. O podrobnosti programa bomo pozneje.

Torej rojaki in rojakinje, svidenje v Evelethu dne 25. avgusta. Je naš "Jugoslovanski dan" v Minnesoti.

Torej nasvidenje! Z rojaskim pozdravom! Pripravljavalci: George J. Brince, Frank Kotze, Louis Govze.

(Dlje na 5. strani)

NEW ERA SUPPLEMENT

Edited by Anthony L. Garbas.

Current Thought.

WHO WANTS \$5?

To provoke an increased interest for our medium and to encourage a greater number of our members to write for the English Supplement, the Executive Committee at their recent meeting decided to offer prizes to the members contributing the three best articles each month. The editors of the New Era are to judge who are to be awarded the five, three and two dollars. We hope that this will be one of the effective agencies in developing our organization to its greatest possibilities. We are certain that our members will not be oblivious and insensitive to the attempts exerted by our organization to inspire our youth to greater heights. Our organization is doing its generous part to cultivate an interest and it only requires our attention, our enthusiasm, to achieve perfection for our lodges.

The New Era Supplement with its publication of lodge news and gossip is a potent influence in the fraternal life of our organization. If our members are readers and writers of our English page the chances are nine to one that they are members of powerful lodges and are doing everything to better our organization. A large sum is expended each year for extension work in our organization. It is our duty to make use of every method offered, in order to improve our organization.

Legitimate publicity is a form of advertisement which no lodge should resist. The practice of writing articles for our medium is certain to bring the desired result. Most of our lodges have a publicity committee whose work it is to assign articles to members, in that way a systematic method of acquiring publicity is had.

There are plenty of suitable themes to write on, we are certain. However, if any one is in desperation for a subject of a fascinating nature are constantly cropping up and therefore no difficulty should be had as far as subjects are concerned.

Now that we expect so many articles to be submitted to us, we wish to lay down several rules which we wish the writers to follow:

1. Articles must be legibly written in ink or typewritten.
2. There must be a sufficient allowance of space between lines for any necessary corrections.
3. Only one side of the paper should be used.
4. Since the capacity of our waste basket is limited, we advise members to refrain from sending us copies of articles written by others.

BRIEFS

Miss Zora Tisol and Miss Julia Dolinar returned to Chicago yesterday after a week's visit with friends in Cleveland.

Misses Mildred and Dorothy Tisol of Chicago, Ill., are spending a week with friends in Eveleth, Minn.

Mr. and Mrs. Frank Jerishin returned to their home in Omaha, Nebraska, after spending a week in Eveleth, Minn.

John Brodin and Joseph Intihar, were given the contract for remodeling Eveleth City Hall.

Mrs. Anton Lackner, age 74, a Chisholm pioneer, died last Tuesday following an illness of ten months.

Miss Kate Paskvan, of Chicago, Ill., visited her uncle, John Paskvan of Chisholm, Minn., last week.

Miss Ann Kotchevar, of Duluth, Minn., is visiting Mr. and Mrs. John G. Kotchevar, of Ely, Minn.

SLOVAK YOUTH EDISON WINNER

Ivan Getting, One of Top Five for Scholarship Contest, Is Cleveland Visitor

Ivan Getting of Pittsburgh, Pa., one of the five prize winning boys in the Edison scholarship contest held at East Orange, N. J., was in Cleveland recently.

He is the object of much admiration among the Czechoslovaks and Carpatho-Russians of the city because his father is the Czechoslovak consul in Pittsburgh, Pa., and because of his Slovak origin.

"Yes, people still point at me, but I hope this won't happen always. There are lots more boys in the country smarter than I, therefore to be called one of the five brightest boys in America is a misnomer."

This was the comment made by the 17-year-old prize winner who came here with his parents to participate at the Czechoslovak and Carpatho-Russian Day, held at Clark Ave. and W. 43rd St.

"The questions we had to answer at the elimination contest in Harrisburg and even those at Pittsburgh were in my estimation, more difficult than the ones given by Mr. Edison and the judges in East Orange," Ivan said.

Ivan thinks he answered at least 90 per cent. of Edison's questionnaire satisfactorily.

"We came home with more money than we had when we left. Besides the Edison radio which was presented to each of the contestants, Mr. Edison gave each of us an electric toaster."

"Of all the judges, Col. Lindbergh was the least talkative and he was very considerate in making the stay of the contestants under the bright sun very short."

Mr. and Mrs. Milan Getting, Ivan's parents, take no credit for the achievement of their son.

"Ivan interested himself in studies voluntarily, without parental encouragement," Mrs. Getting said.

Sport Sense

Comrades 12, Sailors 5

Mills Strikes out 16 Men

The Waukegan Comrades defeated the Great Lakes Naval Training Station nine by a 12 to 5 count. George Mills, the Comrades' strike out wizard fanned 16 men and allowed but six well scattered hits.

Archdale's fielding and Bartel's home run were the features of the game. Mills led the hitting for the Comrades. This game was the ninth straight victory for the Comrades.

Next Sunday the Comrades will attempt to increase their winning streak to ten games, when they play the strong 10th Street Business Men, one of the leading teams in Lake County. The winner of this melee will challenge any team in Lake County for the championship.

Comrades	A. R. H. E.
Pabst, ss	2 1 1 0
Archdale, 3b	5 1 2 0
Korenin, cf	3 3 1 0
Bartel, 1b	4 1 2 0
Skoff, 2b	4 2 1 1
J. Petrovic, 2b	1 0 1 0
Smith, rf	1 1 1 0
McKinney, rf	1 1 0 0
Singer, lf	5 1 2 0
Kaires, c	3 1 1 1
Mills, p	5 0 3 0

Totals	49 12 15 2
Great Lakes	A. R. H. E.
Winsor, 1b	4 1 1 0
Smith, c	4 0 0 0
Maddux, 3b-p	3 1 0 0
Hohn, rf	3 1 1 0
Cothron, cf	3 1 2 0
Krohm, 2b	4 1 0 0
Graham, ss	4 0 1 0
Lund, lf	2 0 0 0
Kuk, p	4 0 1 1
Kuk, p-3b	4 0 1 1

Totals	31 5 6 2
Comrades	302 200 050-12
Great Lakes	022 000 010-5

Two-base hits—Pabst, Archdale, Skoff, Mills, Graham. Three-base hit—Korenin. Home run—Bartel. Base on balls—Off Mills, 1; off Kuk, 11; off Maddux none. Struck out—By Mills, 16; by Kuk, 7; by Maddux, 1.

John Petrovic, Comrades No. 193, Waukegan, Illinois.

JOLIET PICNIC BIG SUCCESS

It is reported that everyone enjoyed a grand and glorious time at the picnic held by the SS. Peter and Paul lodge in Joliet, Ill. Ideal weather conditions attracted approximately 4,000 people, 2,000 of these picknickers, were drawn to the outdoor festival primarily for the game between the K. S. K. J. nine and the Wayside A. C.'s which the former, after a hard contested battle, won by a count of 13 to 7.

The success of the affair is attributed to the astonishing cooperation maintained during the constructive period of the picnic.

Reading, Pa. Members of St. George's Lodge, No. 61 are hereby notified of a special meeting to be held on Saturday, August 24th.

The members are requested to be present punctually at 7 p. m. so that the meeting may be opened and complete plans and arrangements made for our approaching picnic.

ANTON JAKLICH, Secretary Lodge No. 61.

Why Walk In Circles?

We may all rest assured that walking around in circles will get us no where.

The lion in his cage, robbed of his freedom, walks monotonously in circles, perhaps reflecting on his past liberty enjoyed in the wilds of some tropical country. Now that he is a prisoner of man and a victim of stares, the king of the jungle, enraged at his plight, paces in circles, his only change being the change of direction. This powerful beast no longer can do anything aggressive, the bars are between him and freedom.

When we walk in circles we are deliberately erecting imaginary steel bars between ourselves and progress. Persons walking in circles are to be pitied since they are certain to fail to discover their true possibilities. They walk in circles doing the same thing day in and day out, never cultivating capabilities and developing unsuspected abilities.

The trouble with most of us is that we have no appreciation for freedom and opportunities. We walk in circles ignoring everything that is happening around us. With a dumb expression on our faces and with our hands clasped behind us we make our round of circles each day and remain satisfied.

Our organization is doing everything to keep its fraternal life from becoming savorless, tame, vapid and insipid. It has created a Sport Fund, but most of our members insist in walking in circles instead of stepping out of the rut to respond to the call of sports. Our organization is welcoming new members by offering awards to live wired members, but there are none. The S. S. C. U. has now made another step forward by giving prizes to our best writers. We hope that our members do not hang back and continue walking in circles as though they didn't know what to do and when to do it.

Can you do this? Can you place six matches, toothpicks, pencils or similar objects on a table in such a position that every object touches every other object? Try it, but remember breaking or bending is not allowed. It can be done, all right, and in fact is very simple. But watch out! Don't let it fool you. The solution will be given next week.

"What have all these baseball fans got megaphones for?"

"The umpire is hard of hearing and they don't want him to miss any of their comments."

Golfing Doctor—The first hole in one I ever made was very unlucky.

Friend—How so?

Golfing Doctor—My appendicitis patient died.

"How was it poor Wilkins met his sad end?"

"He went to shoot his wife and the poor fish didn't know the gun wasn't loaded."

Phunology

Victrola: "My mother is terribly old-fashioned."

Heathrola: "Mine, too. That's why I always go out with my grandmother."

First Shipwrecked Salesman: "Abie! Abie! Come quick—I think I see a sail!"

Second S. S.: "Vat's the difference—ve ain't got no samples, anyway."

Pooh: "What color bathing suit did Ruby have on?"

Bah: "I couldn't see—she was reading a book."

Attorney (after cross-examination): "I hope I haven't troubled you with all these questions."

Lady on Sand: "Not a all; I have a small boy of six at home."

Gazonda: "How long did you sleep last night?"

Gazooof: "My full length—five feet, 10 inches."

FARM RELIEF

Old farmer Gooberpea was trying to impress his son that chopping wood was as good exercise as playing golf.

"Oh, no, father," insisted Bozo, who wanted to play golf, "it is the walking between strokes that makes golf such valuable exercise; that gives the legs a chance as well as the arms."

"So that's it, is it?" exclaimed the old man. And then he went into the field and placed pieces of wood at intervals all around it. Back at the house again he handed Bozo the ax and, patting him affectionately on the back, said:

"Now, son, go and play the full course."

"I hear that MacIntyre's little boy swallowed a dime. Did they get the doctor?"

"Yes, for MacIntyre."

Old Lady (to pilot)—Why are you so nervous?

Pilot—We have lost both wings.

Old Lady—Never mind; we'll get new ones when we land.

Cora—Ruth says her face is her fortune.

Jane—Then she need not worry about having to pay an income tax.

A Chicago gangster boarded a street car and refused to pay his fare. At the corner the conductor pointed out the tough guy to a policeman.

"That man won't pay his fare. Will you take him off the car?" asked the conductor.

The cop took one look at the burly gangster, then said: "Oh, that's all right; I'll pay for him myself."

Millie—Mother, we must get a trip to Europe out of Dad this summer.

Mother—All right. What doctor do you recommend we go to this time?

Mr. Funk—Don't you think it's about time the baby learned to say "papa"?

Mrs. Funk—Oh, no. I hadn't intended telling him who you are until he becomes a little stronger.

Buncrust—I knew your wife long before she married you.

Pieburst—Well, I'll tell the world, I didn't!

Bare Facts

Cravat is of Yugoslavian origin. "Cravat" is derived from "Cravate" the French name of the inhabitants of Croatia, who in English are called Croats (pronounce "kroats," in two syllables). "Khrvat" is the Croato-Serbian form of the name. The original cravat was a linen scarf worn around the neck by a regiment of Croat mercenaries in the service of Austria. About 1636 the French government organized a regiment of light cavalry dressed in uniforms patterned after those of the Croats. This mode of neckwear immediately became popular among civilian men in Paris. When first introduced among civilians the cravat consisted of a simple linen or muslin scarf, but later cravats edged with lace and tied in a bow with long flowing ends became the fashion.

Chinese Pigtails. Many Chinese still wear the pigtail, although since the establishment of the republic in 1911 the number to retain this style of dressing the hair has diminished rapidly. In 1644 when the Tartar or Manchu emperors began to reign in China, the people were compelled to shave the forehead and adopt the queue as a symbol of subjection and loyalty to their new masters. At first the people resented the imposition but opposition to it soon died out and the queue became the most characteristic and cherished feature of the national dress.

Venus de Milo. This statue represents the goddess Venus and it was found in 1820 by a French admiral named Dumont on the island of Milo de Melos, one of the Greek islands. It was placed in the Louvre where it still remains.

Why is an endurance test called a marathon? Marathon was the name of a village in ancient Greece about 20 miles northeast of Athens. In 490 B. C. the Greek army of about 10,000 men there met and defeated Darius the Persian with many times that number. Contrary to the Greek custom, the Athenian dead were buried on the field, and to this day the mound raised over their remains may be seen on the plain of Marathon. According to Greek legend, a runner named Pheidippides left the battlefield and ran to Athens with the news of the victory. After delivering the good news the runner dropped dead in the market place. The exact distance that he ran is supposed to be 40 kilometers. Marathon races and athletic features are in commemoration of this famous run of Pheidippides. Frequently the term is now applied to an endurance test of any kind.

Who first crossed the Atlantic in a row boat? John Traynor and Ivan Olsen were the first to cross the Atlantic ocean in a rowboat. On July 5th, 1881, they left Bath, Me., in a rowboat named "City of Bath" and reached Falmouth, England, August 24th of the same year.

What is the largest island in the world? Greenland, with 827,300 square miles of area, is regarded as the largest island, assuming that Australia is a continent. Sometimes Greenland is referred to as an island continent. New Guinea is the next largest island. It has an area of 330,000 square miles.

JUGOSLAV CONVENTION

The American Yugoslav Association of Minnesota, held its fifth annual convention at Eveleth, Minn., last Sunday. More than 1,000 delegates from all over the state attended to take part in the program. A parade through the streets of Eveleth opened the varied program. Among the prominent speakers who addressed the delegates and guests at the banquet which was held in the evening, were Senator Schall and Congressman Pittenger.

This organization was primarily established to avoid too rapid assimilation in our melting pot. The Yugoslavs as a organization unit assume a powerful position in the State of Minnesota, receiving considerable recognition from all people. The organization is arranging all necessary plans for Yugoslav Day to be held August 25th.

Many officers of this organization are active members of our organization.

COLLEGE OF AIR

The creation of the college of air in which tuition is free and where one may attend classes merely by turning on the loud speaker is something very modern. No registration is necessary, all that one will have to do it to tune in on the courses which will be launched by the Baldwin-Wallace College professors, beginning Monday, October 28th.

An opportunity for a four-year scholarship is also in store for the high school listener-student receiving the highest grades, for both attendance and excellence of work.

This radio college represents a pioneer work in the field of educational development and will be an economic way for self-improvement.

EASY GOING

An old proverb says the ease into indolence is soft and imperceptible but the return to diligence is difficult. Almost everyone knows about that by experience. A few steps in an easy direction seem like very few steps, but when we turn enough back we find strange and steep.

The greatest affliction of man is his "dead memory."

Anticipating success for your life without doing anything in your direction is like counting chickens before they are hatched.

MLADINSKI ODDELEK -- JUVENILE DEPARTMENT

WISCONSINSKA DETELJICA

(A. J. T.)

Med številnimi lepimi vtisi, ki mi jih je pustil nedavni obisk našega zelenega severa, je eden najlepših sestanev z Lucy Frances. To vam je res wisconsinška deteljica, tista drobna, bela, katere je sam med. Samo pet spomlad je šele videla, toda njena inteligenca, se mi zdi, daleč prekaša inteligenco povprečnih otrok iste starosti.

Ko sem užival gostoljubnost Pucljeve družine v Greenwoodu, se mi je gorkega poletnega jutra kar pridružila, kot da se razume, da med prijatelji ni potreba posebnega predstavljanja.

Pa mi je razkazala vse znamenitosti obširne domovinske farme, vsaj v kolikor so se njej zdele zanimive. Šla sva pogledat konje v hlev, seno na senik, farmsko orodje v shrambo, koki v kuropetnik, pujske v ograjo, slive, sladki grah, salato, špinačo, potočnice in resedice na vrt. Potem me je povedla k velikim groblji kamenja, kjer rastejo grmi malin in ivanjskega grozdjčja. Te smatra za svojo osebno last. Pod velikimi listi in rumenimi cveti buč me je opozorila na male, zelene bučice, konci polja pa na umetno izdelane storže, ki so popadali z velikega borovca, v katerega senci mi je dovolila nekoliko počitka.

Odtam sva lezla skozi gošča-vo leščevja in drugega grmovja do opuščene železniške proge. Med tračnicami in pragovi raste trava in jagodice ter cvetne rman in druge poletne cvetke. Ob straneh je cvetel bezeg, zorele so maline in bingljale so kosulje še nezrelih lešnikov.

Moja mlada spremljevalka je poznala skoro vsako rastlino, glede neznanih pa je hotela vedeti, kako se imenujejo slovensko in angleško. Govorila je z menoj samo slovensko, z ljubkim ribniškim naglasom. Vsako zrelo malino je opazila in tudi kot mušico droben cvet gozdne rastline je videla. Opozorila me je, da ne smem stopiti na rastlino jagodice, čes, da jo s tem uničim in ne bo jagodice. Pokusiti mi je dala kislasta peresa zajčje deteljice in tudi sladkih malin. Sebična ni ta drobna, plavalasa hčerka tipičnih polsevernih farm. Opozorila me je tudi na male krtinice nekih žuželk, čes, da jih ne smem pohoditi, kajti v tisti hišici da živi droben žužek. (Imela je zanj posebno ime, katerega se pa ne morem več spomniti.) Po njenem mnenju je bil takrat žužek baš vstal in si pripravljaj zajutrak. Morda se je bil malo preveč nasrkal medice iz sladkih čes gostoljubnih deteljic, krokal in čričkal pozno v noč, potem je pa malo polenaril jutraj. Kdo ve navade teh malih lahkoživcev. Pa me je Lucy opozorila, da ne bi bilo lepo podreti mu hiščo, četudi ga morda ni doma, ker potem ne bi imel kam iti spat.

Vsaka živalica in vsaka rastlina se ji je zdela enakovredna sestrice, ki prav tako rada živi kot ona. Pravo dete narave.

PEOPLE BORN BETWEEN AUG. 22 AND SEPT. 22

The sign Virgo, an earthy, barren sign, indicating a materialistic, matter-of-fact turn of mind, keen insight into human nature and cool-blooded estimate of life, is the ruling sign for persons born in this period.

Such people are qualified for success in many directions; they achieve distinction as chemists, lawyers, designers, scholars, philosophers, journalists, novelists or politicians; the latter because of natural aptitude for sounding public opinion. They are good at detail and persistently investigate until curiosity is satisfied. They are self-contained and may be trusted with a confidence. Harmonious marital relations are possible for them, for they inherit a genuine love of home and family, but family feuds and misunderstandings overwhelm them. They are great lovers of books. Women born under this sign are specially fond of beautiful clothes and social leadership; sometimes they proceed to dangerous extremes to procure the means to gratify their whims. Both men and women tend to accumulate money; they the excellent judges of business opportunities.

Although usually outwardly frail physically, they have remarkable vitality and recuperative power. Having passed the fourteenth year in safety, there is no reason why they should not live to ripe old age.

February and November are the most congenial months for the advancement of their interests, and preference should be given to Wednesday as the most favorable day of the week for their undertakings.

Vera Albrechtova:

PO METKO

Mucka mijavka, psiček laja, Metka nam nočoj nagaja, noč je že, a še ne spava, kar po kotih podremava. A nekdo gre že čez klanček, ga poznate, kaj? Zaspanček temu možu je ime: dolge on ima noge, mehke, žametne roke, a oči kar sam zaveže, tistemu, ki spat ne leže.

Nekoliko ženske samovolje in emancipacije je pa tudi v nji, kajti ona je določala kako daleč greva na izprehod in katere strategične steze naj se rabijo. Ukazala mi je celo naj prestopim nizko žično ograjo kokošnjaka in ji od tam prinesem par jajec, ki so jih bedaste kokoši izlegle kar tam med plevom.

Da mi je brezpogojno zaupala, izpoznal sem pa najbolj iz dejstva, da mi je izročila v varstvo in pestovanje svojo punčko, kadar je nabirala šope rož ob stezi ali kadar je raziskovala džungle malin, bezga, leščevja pa višnjevih in rumenih poletnih rož ob opuščeni železniški progi.

Banketi, plesi, surprise parties in podobne nadloge velikih mest so all right, toda včas bi človek vso tako navlako rad zametjal za zaupen pogovor z otrokom, ki je pristno dete narave, ne poznajoče prevare in potvarjanja.

Naj bi bila lica male wisconsinške deteljice vedno rdeča, kot so njene maline, in ko odraste, naj bi postala botanistka, da se njeno srce še intimneje približa naravi, v kateri edini je vsa resnica in lepota.

THE HORNBILL

You might think this was intended to be just a funny picture of some imaginary bird that existed only in the brain of a comic artist, but that was not the case, as the drawing was made from a close-up photograph of a real bird that lives in India. He not only sat for this picture, but he tried to "look pleasant" while it was being taken, whether you believe it or not. His shape is a regular joke, and there is nothing beautiful about him except the bright colors of his plumage. His enormous bill is his most conspicuous feature, and to hold it up he has to tilt his head back at an angle of forty-five degrees, and gaze skyward.

He has a ridiculous habit of jumping up and down on his perch, with both feet; and while it adds nothing to his

An Enormous Bill Is His Most Conspicuous Feature

dignity, it has been imitated in one of the native dances of the country, and is known as the "wan-blin-gong." While engaged in this uncouth dance, the bird never once changes his woe-be-gone expression, that he wears as regularly as he does his feathers.

The different parts of his body do not seem to fit, or harmonize, and his daring mixture of colors would cause heart-failure in a futurist painter. His body is small; his wings and tail are long out of all proportion, while his legs are short and dumpy. His appearance is so comical that it is hard to look at him without smiling and his picture seems out of place anywhere except in the comic section.

His great, big bill, from which he gets his name, is one of the strangest—one of the hardest-to-understand in bird architecture. It is a horny excrescence that starts out with the best intentions, but it gets bigger and bigger the longer it grows, and finally winds up in a perfect nightmare of a bill. Fortunately for its owner, this beak is light and hollow, otherwise it would never be able to lift it. The material looks like ivory, but weighs little more than cork; out of this bill the natives carve many curious ornaments.

They are true forest dwellers, and are seldom seen in the open. Small fruits and insects are said to be their principal food—the latter, they

manage to catch on the wing. Travelers tell us that the noise made by a flock of hornbills in flight, is something astounding, resembling the rush and roar of a heavy freight train.

Their nesting habits are unlike those of any other birds we know of. They nest in the rotted out hollows of very tall trees. They find a hollow with a large opening near the top, which gradually gets smaller as it goes down the tree—and at the very bottom, it is nothing more than a narrow slit. The mother bird enters at the wide end, and works her way down to the bottom, pulls out a few weathers from her breast, and calls it a nest, and on them lays her eggs. When she begins incubating her mate does a very curious thing, he hustles around and gathers a kind of gum, mixes

it with the woody part of decaying fruit, and using his bill as a trowel, he deliberately plasters up the larger part of the opening, leaving open the narrow slit, behind which the wife of his bosom is sitting on the eggs.

While she is a prisoner, the male feeds her regularly three times a day, serving the food in little half digested pellets of insects, fruit and an occasional lizard steak. While she is a prisoner in the hollow, she can move her bill up and down in the slit; her jailor thinks three meals a day quite sufficient, and no amount of fussing on her part, can induce him to add to their allowance. When the babies hatch, another curious thing happens; the mother by prying with her bill, manages to work the plaster loose over the larger part of the opening, breaks it, and comes out.

Then she goes to work and plasters up the opening as before, leaving only the slit open down where the babies are; and they are safely locked up, where nothing can harm them. When they are big enough to look out for themselves, the parents break down the upper opening, and they are free to come out. If not disturbed, the pair comes back to the same hollow tree, year after year for rearing their young.

So there are more queer things about the hornbill, than the shape of its body—they have queer ways as well.

PRVIČ V ŠOLI

Jurče gre prvič v šolo. Po pouku pusti zvezek, abecednik in torbico v klopi in jo hoče mahitati skozi vrata. "Jurče," ga pokliče učitelj, "pa tvoje stvari?" "Kar imejte jih, saj me ne bo nikoli več nazaj!"

V MENEŽARIJI

"Kako ti ugaja slon?" "Prav nič mi ne ugaja, ker ima rep na glavi!"

V ŠOLI

Učitelj: Mirko, po čem sklepaš, da ima tvoj pes razum? Mirko: Moj pes ima razum, ker vselej cvili, kadar moja sestra klavir igra!

PRAVIMA

Majhen deček je padel na cesti. Gospod, ki pride mimo, ga pobere in ga tolaži: "Nikar ne jokaj, te jutri ne bo več bolelo!"

"Saj jutri tudi jokal ne bom več!"

GRILLED TOMATOES

Select fine ripe tomatoes—ripe but firm.

Wash and trim out the stem end.

Cut in half crosswise. Arrange the halves, cut side up, on a baking pan.

Drop a bit of butter (about 1-3 teaspoonful) on top of each half and add a sprinkle of salt. Slip the pan under the broiling flame of the oven and broil till delicately browned (about 4 or 5 minutes).

Serve at once.

Tomatoes cooked this way are an attractive garnish for meat loaf or a roast or, when served on a couple of slices of bacon, make a good luncheon dish.

ALFRED TENNYSON

One hundred and twenty years ago in the little parish of Somersby, England, Alfred Tennyson was born on August 6th, 1809. The little boy, who was later to be Poet Laureate of England, grew up in the low fenny marsh of Lincolnshire county. His father was a most unusual man. He was rector of the parish, a man of remarkable physical strength and rare mental gifts. It is said he was a scholar, painter and musician. His mother was a sweet, gentle and beautiful woman. She was exceedingly tender-hearted and kept an ever watchful eye over the daily life of her children. She was always interested in their little games and amusements

Alfred Tennyson

and made herself one with the children of whom there were twelve. Eight brothers and four sisters there were, so the Tennyson children never lacked company. Naturally when they went to school they felt no need to seek the companionship of others and some of the neighbors remembered Alfred as a shy little fellow who did not mingle much with the other boys. All nature appealed to the little boy. The meadows, the fields, the woods, the brooks—all spoke to him in their own mystic tongue and listened with ears of understanding. Three brothers, Frederick, Charles and Alfred all wrote poetry when they were boys, but Alfred especially was the dreamer. The story "Arthur and his Round Table," made models for their childish games. Their world was one of romance, and each in his turn would give to their father or mother his chapter of a story perhaps was very simple and long, but interesting to loving parents and stimulating to the imagination of the little writers.

The children had great fondness for mimic games of make-

MLADINSKI DOPISI

Contributions from our Junior Members

New Duluth, Minn.

Zdaj vam pa iz New Dulutha pišem, ker tukaj sem za letošnje šolske počitnice. To je bolj majhno mesto in se nahaja 11 milj od Velikega Dulutha. Tudaj se vidijo tovarne, česar v Ely ni. V tovarnah delajo cement, jeklo, barve, itd. Večinoma se dela po 10 ur na dan. Kakor pravijo, še precej dobro služijo tisti, ki imajo bolj težko in nevarno delo. Tukaj je precej Slovencev.

Blizu tukaj sega Superior jezero, po katerem vozijo veliki parniki. Čez ožino jezera je velik most, katerega odprejo, kadar pride kakšen velik parnik spodaj. Potem ga pa zopet zaprejo, da lahko ljudje po njem hodijo. Meni se zdi to zelo zanimivo gledati, ker nisem še nikoli prej kaj takega videla. Na drugi strani tega mostu pa je že država Wisconsin.

Je prijetno tukaj, pa vseeno mi je dolgčas po Ely in domu. Od Ely do New Dulutha je nad sto milj.

Zdaj moram pa nehati, ker je prišel jokati baby, katerega moram varovati. Bye, bye!

Frances Korent.

My Experience as a Key

I was in a box with many other keys. It was so crowded in the box that I was pushed all around.

One day a man came into the store. He opened the box where we were lying. I heard the man say, "I want a number fifty key." I was picked out among the rest.

When I came to the home where this man lived I was put into a keyhole. A careless boy came in and slammed the door and I fell out. I was soon swept into the dust pan and then thrown into the fire. My, it was hot!

I was soon red-hot and I cried, "Take me out! Take me out!" but no one heard me.

The grates were turned and I fell into the ash box. A boy, while taking the box out, spied me on top of the ashes. He tried to pick me up, but burned his fingers. This made him drop me in the water, where I was carried by the water into the gutter.

Such is my experience as a key.

Tony Nemgar, 10,
Lodge No. 25,
Eveleth, Minn.

Just News From Colorado

We have had some heavy downpours of rain recently in El Moro, Colorado. Our crops will prove to be exceptionally good this season. The corn is large and plentiful, and we have had a second cut on the hay. The children are quite anxious to get back to school.

Mary Marinac, 10,
Lodge No. 84,
El Moro, Colo.

A Ghostly Experience

One spooky evening as I departed from my girl friend's home I felt that I was going to experience something dreadful. I was just ascending the hill toward our home when a ghostly figure attracted my attention.

believe kings and knights and their childish creations were very wonderful to their friends and neighbors. Thus, under stimulating and happy surroundings began the life over a hundred years ago of the man who for over sixty years delighted England and America with beautiful verses full of rare grace and charm.

I stood as if rooted to the ground and my heart seemed to drop into my shoes. Renewed by my courage, I continued to climb up the hill, and a little later I found the ghostly figure who frightened me to be only a gigantic and sturdy birch tree.

Mary Ann Polichnick, 10,
Chisholm, Minn.

Why I Never Want to Be a Girl

I will attempt to relate an experience which I had during my childhood which made me decide that I never would like to be a girl.

My mother and sister were out of town and I was to be an official housekeeper during their absence. I swept the house and did the easy part of my day's work first. I found that sorrow that the time was faster than my work. It was my duty to keep watch over some chicks we had. I became sort of careless with them because of the work I had to do within the house. While in the house, I heard a loud commotion outside and decided to go and see what it was all about. Hearing that I was outside, I discovered that the chicks were feasting in neighbor's garden, which, of course, kind of displeased the neighbor. I had a difficult time convincing the chicks that it would be better for everyone if the chicks were in the proper yard. After I had them brought into our yard, I remembered that I had some milk cooking on the stove. Running into the house, I found myself in a cloud of smoke, the remains of the milk. And the two chicks which I was frying for my supper were black ashes.

After making a fizzle of supper I was completely assured that I never would like to be a girl, whose duties are to cook and look after the household.

Henry Korent, 10,
Lodge No. 25,
Ely, Minn.

A Dream

The girls in our neighborhood organized an adventure club, and the oldest among us was to be the captain.

One evening, as we were seated around a bonfire, I suggested a plan of meeting at 11:30 that very night to go to a deserted hospital.

We went home then to get as much sleep as it was possible to get before the time of our anticipated adventure. I hopped into bed, and it was but a short while when I was one was tugging at my clothes and reminding me of what was ahead of us the next night.

I dressed as though in a trance, but with very little noise, for our mothers had known of our adventure because we were afraid that they wouldn't allow us to go to the hospital. We crept out of the house as stealthily as possible and were on our way.

"I'm afraid," I said.

"So am I," another girl citedly spoke.

After a short walk we arrived at the vacant open and crept through an open door one by one. The oldest first, while the youngest last. The interior of the hospital appeared very dark because of the stillness and there cast its shadow through some dust-covered dows. We also remembered that many people died in the hospital.

(Continued on page 5)

MLADINSKI DOPISI

Contribution from Our Junior Members

(Continued from page 4)

very rooms, which added to our terror. Our imaginations were working at a fast rate and we saw skeletons before us and it seemed that white hands were everywhere ready to seize us. While tiptoeing through one of the rooms in fear that we would disturb one of the ghosts we spied a lighted candle. A gust of wind just then came along and blew it out. By this time we were all in a heap in a corner of the room.

We heard the scratch of a brush and were shaking with fright. Our teeth chattered and our spines played tag up and down our spines. At last the candle was again lighted and we discovered our imagined ghosts to be flesh and blood girls seeking the same sort of thrills as we were. We went home together laughing and greatly relieved that we really did not stumble over any ghosts.

Annie Govednik, 13,
Lodge No. 30,
Chisholm, Minn.

Camping

One day I got an idea that it would be a splendid thing to go camping, so after a little effort I interested three other boys in the plan. We got all the necessary equipment together and started off. We reached our destination when it was quite dark and, as a result, we failed to find an excellent place for our tent. At daybreak we arose and found a more suitable spot. After we were camped up we decided to go fishing. The fish refused to bite and so we started back for home empty-handed. While we were proceeding to our tent we suddenly heard a noise in the woods.

We were all frightened us to such an extent that we all ran for our tent. We were all excited and were reaching the camp, excited most any kind of a game. We cocked our guns and watched the entire night. After spending a sleepless night we determined to go back and never go camping again.

Rudolph Novlan, 15,
Lodge No. 110.

A Perfect Girl

While Beulah Smith was standing near the front of the school in a small village hall, she suddenly every one in the hall went out.

There was a big storm. It was heard and lightened. They heard the crash of a big window broke and a loud sound was heard. The people were grooping and the Beulah sang on and on.

The people were quiet. Beulah sang on and on. The people were singing songs—loud, soft, sad, and dreamy. Everything was calm when suddenly all the lights flashed out and the people marched out. Beulah smiled and then fainted. And soon she was well. She appeared behind the curtain and whispered of "What a perfect girl" were heard among the crowd.

Johanna Kumse, 14,
Lodge No. 6.

First Experience as a Cook

One day I asked my mother if I may find a job as a waitress. She finally consented. The following morning I was unusually early and, in the kitchen outside, I beheld the search for a job. I ate

breakfast and started to walk in the direction of our town. After considerable walking I gathered up enough courage to make my first inquiry regarding a position as cook. A clatter of shoes answered my meek knocks on the door. The owner of these shoes I discovered to be the cook and, of course, she soon informed me that my services were not wanted.

I was not to be discouraged so soon, so I approached a second home, but without avail. The third home I came to I saw a woman with four children sitting on the porch. The mother was busily engaged in peeling potatoes, while the children played at her feet. I asked very politely if she ever thought of having an experienced cook. She replied, "I certainly do, you're hired. Will ten dollars a week do?" I considered that fair and was well pleased with my success in securing work. I was instructed to finish peeling the potatoes. Completing this little work, I then placed them on the stove to cook.

Next I was asked to write a list of groceries, which I was later to get, and I was also asked to write a pie recipe as the lady of the house dictated. It seems that I got the two papers mixed, for I started to make the pie from the list of groceries which I was to get. First I sliced two bars of Fels-Naptha soap and put it to cook in a pint of milk and a bunch of onions. When this boiled it became a thick and disagreeable smelling syrup. I then put a box of starch, some pepper and two tablespoons of cleanser and continued stirring the mixture till it became sticky enough to be put in a pie tin. I then poured the stuff into the tins and put them into the oven to bake.

The dessert was ready to be served and I was extremely proud of my pie and was certain that when it was eaten I would get a raise in pay. The mistress of the house was the first to taste the pie, and what a face she did make. I quickly gave her some water, and when she drank it, she yelled, "You're fired." I sure got my raise, but it was a raise out of the house.

I never want to have another experience as a cook.

Frances Sterle, 14,
Lodge No. 92,
Rockdale, Ill.

DOPISI

(Nadaljevanje iz 2. strani)

S pota

Iz Chicaga poročajo, da se že lastavice zbirajo skupaj, kot da se pripravljajo za polet v južne kraje. Lansko leto je bilo to zbiranje opaziti šele v septembru.

V takozvani mrzli Minnesoti je trajala skoro ves julij in začetkom avgusta huda suša in vročina. To vedo tudi gl. odborniki JSKJ, ki so se mudili v Minnesoti koncem julija, posebno tisti, ki je bil od solca ves opečen, ko se je neke vroče nedelje vozil po jezera. Na dan 5. avgusta se je bilo vreme nekoliko ohladilo in je rosil dež vso noč; zjutraj pa je kakšnih pet minut padal kristalno beli sneg. Padal pa ni po sibirskem, ampak po californijskem načinu. Tudi v Californiji se včasih pozimi med dežjem začne sneg, toda videti ga je le v zraku, kajti predno prileti do tal, se že izpremeni v dež. Tako se je tisto avgustovo jutro godilo v Duluthu. V zraku je plesal sneg, par čevljev nad gorko zemljo pa je izginil.

Lepi rdeči sivi robini se sprehajajo po gozdih in lastavice se preletavajo po zraku. Parkrat se je tuintam že pokazalo malo slane, vendar se ne pričakuje nobene zime, kajti ko to pišem, je nastopilo zopet precej vroče vreme.

Te dni sem srečal tu v Min-

nesoti rojaka Jos. Štuklja iz Joliet (ki je bil prvi predsednik KSKJ). Mudi se je na obisku svojega brata na "Balkan farmi" blizu Chisholma. Z njim je bila tudi Mrs. Grahek, soproga gl. blagajnika KSKJ. Obiskala sta svoje znance v Chisholmu, Tower, Ely in drugo. Iz Dulutha sta se obrnila proti Wisconsinu.

Prav rad bi se bil srečal z urednikom Nove Dobe, ko se je vračal iz Ely-ja, toda ne vem kod ga je nosila kanalka, da ga nisem videl. Mogoče ima aeroplan.

V St. Mary's bolnici v Duluthu bil je zopet operiran rojak Derganc, član JSKJ, iz Aurora, Minn. Mož je že kaki dve leti v bolnišnici, zdaj v St. Mary's, preje pa je bil v Nopemingu poleg Dulutha. Pred par leti je bil zbolel tako nevarno, da mu niso niti povedali, da mu je soproga umrla. Bil je takrat tako slaboten, da je tehtal komaj kakšnih 50 funtov; pozneje pa se je precej okrepil in prišel do kakšnih 150 funtov teže. Zdaj je zopet na bolniški postelji po operaciji radi neke notranje bolezni.

Sobrat Derganc ima zelo v čislj JSKJ, ki mu je plačevala regularno podporo, dokler jo je po pravilih bil deležen, zdaj pa še vedno dobiva po \$10 na mesec iz sklada onemoglih. Imava dva otroka, ki so pa različni, kot marsikje. Z veseljem pripoveduje o hčerkah, katerih ena je nekje v New Yorku, druga ne vem kje, ki se ga vedno spominja s pismi za rojstni dan ali o kakšni drugi priliki in včasih tudi priložita kakšen dolar. Hudo pa mu je, ker se ga sinovi ne spominjajo tako. Nedavno so se peljali proti jugu nekje v bližini, pa ga ni noben prišel obiskat.

V bolnišnici se nahaja ga. Peterel iz Gilberta in g. Zalar iz Biwabika. Obiskal sem tudi St. Louis county ubožno farmo, kjer se nahaja kakih šest naših rojakov. Med njimi je tudi 81-letni član JSKJ, ki je hvalčeval Jednoti, ki že več let plačuje asessment zanj. Tam se nahaja tudi rojak A. L., ki mi je povedal, da je vzgajal veliko družino, pa ga noben ne pride obiskat. Žena ga je zapustila še ko je bil zdrav, in odšla z nekim drugim menda doli v Milwaukee. Rojak A. L. je član KSKJ.

Na ubožni farmi se nahaja kakšnih 225 oseb, in kot sem videl, vlada tam red in snaga, ter tudi zadostna postrežba za vsakega, ki ni preveč razvajen. Kateri morejo, delajo kaj mangle. Za vsa teža dela pa so najeti delavci, ki obdelujejo obsežno farmo. Pečajo se z živinorejo in poljedelstvom, vse pohištvo je moderno, istotako tudi kuhinja in pekarna.

Čitatelji naj mi oprostite, da zdaj v času piknikov opisujem bolnice in ubožne farme. Imam pač čas, ko si sam skušam izboljšati oslabiljeno zdravje, pa pri tem obiskujem bolne in zapuščene rojake. Pozdravi!

Matija Pogorelec.

Conemaugh, Pa.

Člane društva sv. Alojzija št. 36 JSKJ pozivljam, da redno plačujejo svoje asesmente. Nikar odlašati, kajti en asessment je vedno lažje plačati kot po dva ali več hkrati. Kdor je torej točen v plačevanju, najlažje pogreši tiste svote. Vsak mora sam iz lastnih izkušenj vedeti in priznati, da je točno plačevanje najboljši povod, ne samo pri družtvih. Kdor hoče obdržati svojo značajnost in karakter, bo vedno gledal, da točno plača svoje društvene prispevke in ne bo dotičnega denarja porabil za druge svrhe. Članstvo naj bi pazno čitalo pravila in naj bi imelo pred očmi člen XXI., stran 45; marsikdo lahko sam sebe kaznuje z neplačanjem asesmenta.

Zelim, da člani ne prezrejo tega opomina, ampak ga pazno

prečitajo in vpoštevajo. Bodite značajni in ne pustite se vedno opominjati za plačanje asesmentov. S tem prihranite tajniku delo, papir in znamke, sebi pa tudi kakšno sitnost. Tako bo prav za vse. Z bratskim pozdravom, Joseph Turk, tajnik.

Chisholm, Minn.

Tem potom obveščam članstvo društva sv. Jožefa št. 30 JSKJ, da se bodo v bodoče, to je začeni s mesecem septembrom, naše društvene seje vršile zopet po starem redu, namreč ob dveh popoldne v Mahnetovi dvorani. Tekom poletnih mesecev so se seje vršile dopoldne. S septembrom preidemo zopet na stari red. Z bratskim pozdravom, John Lamuth, tajnik.

Claridge, Pa.

Posebni novic tu iz te naselbine ne vem poročati. Imamo pa hudo sušo na naokoli, tako, da se bo na vrteh vse posušilo, in še tistega ne bomo pridelali, kar najbolj potrebujemo. Najhujše je prizadet krompir, če pa ne bo dežja še en teden, bo pa itak vse uničeno od suše.

Dela se tu tudi bolj po malem, navadno 2 do 3 dni na teden. Sicer se mi zdi, da tudi drugod po Ameriki ni dosti drugače. Nobeden se ne pohvali, da preveč zasluži, največ jih je pa takih, ki zaslužijo premalo za skromne življenjske potrebe. Pozdravi.

Anton Yerina.

Ely, Minn.

Pregovor pravi, da na sedem let vse prav pride, jaz pa pravim, da včasih še prej. Dne 3. avgusta 1924 sva z mojim tovarišem poskušala z "Lizo" barake prestavljati. Toda uspeh je bil slab. Baraka se ni prelozila, "Liza" se je pa precej zleknila. Posledica je bila, da so poslali naji v bolnico, "Lizo" pa v garažo. Dne 4. avgusta 1929 sem zopet napregel mojo "Lizo." Moško sem jo držal za ušesa in vse je šlo dobro, dokler nismo prišli do malega klanca in ovinka. Tam pa je začela mrha z ušesi migati. Skušal sem jo komandirati z "dži" in "ha," kot sem včasih konje v rovu, pa ni hotela nič razumeti. Po kratkem boju se je Liza enostavno vlegla na tla, malo pobrcala, pa je bilo konec zabave. Ona je ležala na levi, jaz pa na desni strani. Potem sem jo zapustil in videl sem jo zopet šele čez par dni. Pa sem sedel in ji napravil sledečo pridigo: "Vidiš, Liza, tako je, zakaj pa nisi pametna! Ti si mene opraskala, jaz pa tebe. Ti se držiš na levo, jaz pa na desno. Tebi manjka kože na levi, meni pa na desni. Profita pa nima niti eden, niti drugi. Kdor se praska tam, kjer ga ne srbí, je podoben tistima dvema Ribničanom, ki sta potovala z lončarijo po vaseh, in katerih eden je prodajal piskre, drugi pa lonce. Pa sta se nekega dne setala pod vaško lipo in si potolizila svoje trgovske težave. Tisti, ki je prodajal piskre, je tožil, da odjemalci vprašujejo za lonce. Oni, ki je imel na prodaj lonce, se je pa pritoževal, da kmetice povprašujejo po piskirih."

Če je "Lizi" pridiga kaj zalegla, pa ne vem povedati. Pozdravi vsem čitateljem!

F. L. Kotzian.

Gilbert, Minn.

Članice društva sv. Ane št. 133 JSKJ naznanjam, da smo dobile od glavnega tajnika Ameriško Jugoslovanske Zveze v Minnesoti povabilo, da se udeležimo parade, ki se bo vršila v mestu Evelethu dne 25. avgusta o poludnev popoldne. Na redni seji dne 11. avgusta smo sklenile, da se vabimo odzovemo in se udeležimo omenjenega pohoda na označeni dan. Se-

veda, prisiljena ni nobena, toda lepo bi bilo, da se udeležimo kolikor mogoče vse, da s tem pokažemo, da smo Slovenke in da smo pripravljene za složno delovanje. Pridite torej, sosedre, ob polu eni uri popoldne v Bailly Block, kjer bo naše zbirališče. Vsaka naj nekoliko pohiti doma z obedom, pa bo vse lahko pravočasno urejeno, da se skupno odpeljemo v Eveleth.

Glede iniciativnega predloga društva št. 108 je naše društvo sklenilo, da ga NE podpira, ampak naj tozadevno pravila ostanejo, kot jih je konvencija urenila.

S sestrskim pozdravom, Frances Tanko, tajnica.

Ely, Minn.

"White Iron Beach," tako se imenuje prostor, kjer se, vsako leto zbira največ Slovencev v svojih letnih počitnicah. White Iron Beach je oddaljen kakih pet milj od mesta Ely, Minn., to je od tam, kjer ima JSKJ svoj glavni urad. Ker pa gorj omenjeni kraj nima še dotedaj nobene poštne postaje ali kakih cest in ulic po imenih, smo se letos tamkajšnji naseljenici domislili, da damo cestam kakor tudi ulicam imena, in to tako, da bo odgovarjalo pravi slovenski naselbini.

Krstili smo najprej White Iron Beach na slovensko ime in sicer: "Kopalnice Belega Jekla." Ker smo se Slovenci že tako privadili gori omenjenega kraja, smo v nedeljo dne 11. avgusta 1929 imenovali cesto, katera pelje do kopalnice "belega jekla," CARNIOLA ROAD; ulico, ki pelje do posestva Mr. Jos. Seliskarja, smo imenovali pa SELISKAR DRIVE. Seveda mi nismo pozvali nobenega mestnega uradnika iz bližnjega mesta Ely, kajti akoravno je samo komaj pet milj od omenjenega mesta gori imenovano letovišče, pa se nahaja že v drugem countyju. Ker pa nam ni bilo znano, kje je pravzaprav tavelika "Office" od tega okraja, smo enoglasno potrdili za cestnega komisarja našega sodelavca in za to svrhu najboljšega zmožnega moža, seveda Slovenca, g. Edvarda Deles. Kakor hitro je bil izvoljen v ta urad, je v prvi vrsti pozval k delu vse pomočnike, kar jih je mogel dobiti, da se je pričelo takoj z delom za napise ulic, cest in tudi prekrstitev Seliskarjeve hišice.

V prvi vrsti se je moralo napisati na hišo ime, tako če je slučajno prišel mimo kak tujec, da je takoj opazil veliki napis nad vrati posestva Seliskarja, namreč CARNIOLA LODGE. Ker si pa ni upal Deles prevzeti vse odgovornosti, mu je prišlo na pomoč Perdan, ter sta takoj prinesla veliko "lojtro" ter pričela nabijati oni veliki napis, da se sedaj vidi, kolikor daleč oči nosijo. Seveda, vse to se je zgodilo brez dovoljenja Jožeta, drugi dan pa, ko se pripelje z njegovo "Lizo" na mesto, smo vsi radevedno čakali, kaj bo storil, ko zagleda, da smo mu prekrstili to njegovo posestvo. Ko pa Jože to opazi, ni rekel niti besedice, samo malo se je popraskal in pa "muštace" navil.

Razume se, če bi bila ta prekrščena hiša v St. Louis County, bi bili takoj zahtevali, da nam dostavljajo našo pošto, in to prav v hišo v Carniola Lodge. Ker se pa po nesreči nahaja že v Lake Countyju, smo bili primorani to misel opustiti. Izvoljena je bila že častna deputacija najboljših naših državljanov, da gredo v mestno zbornico v mestu Ely, kjer so že tako in tako v večini naši rojaki, in prepričani smo bili, da takoj drugi dan dostavijo vso pošto v Vilo Carniola. Ker smo pa zvedeli še v pravem času, da smo že v drugem countyju, smo morali to idejo opustiti. Žal pa nam je najbolj zato, ker smo si izvolili izmed vseh nas enega

najboljšega za predsednika tega odbora, oziroma deputacije, in to najbolj previdnega državljan in pridnega v vseh ozirom, posebno pa pri mizi, kadar so bili "doughnuts" za zajutrek. Nazadnje tudi zato, ker nima samo enega imena ali k večjemu dva, ampak skoro brez števila. Da bo pa uredniku in cenjenim čitateljem tega dopisa znano, naj omenim samo nekaj njegovih imen: Big Boy, Big Bil, Mo, Mu, in tudi za Pierpo so ga dekleta klicala; zakaj, tega mi niso povedale. Med nami smo imeli tudi Ado, Limp, potem tudi nekaj, ki smo jih klicali za Husky. Med damami in dekleti je bilo pa toliko različnih imen, da sem, ko to pišem, popolnoma na vse pozabil, ker jih je bilo čez mero, da bi mogel vse si zapomniti.

Kar se pa tiče avtomobila našega izbranega predsednika, bi bilo pa preveč poniževalno, ako bi kaj "kritiziral." Povedano naj bo to toliko, da kadar se je predsednik odpeljal ali domov pripeljal, ni bilo treba nobenega "vizelna," to je, da bi nam kdo naznanil kedaj predsednik odhaja ali prihaja domov. Kajti njegov avto je bil tako zdelan, da smo že zvedeli tri milje daleč, kedaj da se predsednik "Mu" ali "Mo" peče domov. Ker sem pa prebrisan, da ves St. Louis county ne premore takega avtomobila, je bolje, da preidem na drugo, kar upam, da bo tudi zanimivo.

Kar nas je bilo ta čas tam v Vili Carniola, smo imeli pa še posebno srečo. Kuharica je bila taka, da jo nima ves St. Louis Co. take, ali da bi vsaj za malo odgovarjala njeni zmožnosti. Edino ena napako je imela, in to je bila, da nikdar ni bilo na mizi dovolj "doughnuts." Drugo napako je pa imela to, da je včasih prilivala nekoliko preveč vode k juhi. Toda za ta zadnji pregrešek smo jo enkrat dobro prijel in smo jo morali tudi vsi skupaj potem prositi za odpustanje, ker je nam dokazala, da ni resnica, česar smo jo obtožili ali obdolžili. Povedala nam je tudi osebo, katera nam je hotela vedno vsako hrano nekoliko polito z navadno vodo, in to vse zato, da bi ceneje skozi prišli z našimi računi, ker nas je bilo kar 22 po številu v Carniola Lodge. Ker pa pregovor pravi, da brez nesreče tudi ni sreče, smo zopet pri tej stvari imeli srečo. V prvi vrsti smo izvolili ono osebo, katera nam je hotela vsako kosilo postaviti na mizo brez zabele, in v drugič smo pa zopet šli za srečo, da imamo veliko število prijateljev na Ely, Minn. To so "ga" prijatelji, da jih je treba iskati daleč naokrog, kajti toliko so bili predrzni, da se niso niti bali prekoračiti mejo St. Louis countyja in kršiti osemnajsti amendment v Lake Co. Srečo smo zopet imeli zato, ker med tema dvema okrajama ni nobene takozvane "šrange," kakoršne so v domovini. Kajti ako bi bila "šrange" med našo Vilo Carniola in mestom Ely, bi bili potem jako nesrečni, tako smo imeli pa zopet srečo pri nesreči.

Seveda kdo so bili oni, ki so kršili osemnajsti amendment bi bilo jako nizkotno povedati od mene, oziroma od nas vseh, ki smo živeli to točko. Povem pa naj le toliko, da so nas redno obiskavali naši prijatelji iz mesta Ely. Da nas niso tako redno obiskavali naši prijatelji, bi nam ne preostajalo pri tej drugič, kakor "belo jekleno jezero," ali k večjemu nalivati se s p u m a n j e m Seliskarjeve "štirne," katera je jako prav prišla vsem, kadar ni bilo nobenega obiska od nikoder.

Ker smo pa po navadi vedno v važnih stvareh obdržavali takozvane seje, je zopet Mrs. Mladic stavila predlog, in je bil enoglasno sprejet, da se še posebej zahvalimo našim dobrim prijateljem, ki so nas tudi večkrat obiskali v naši Vili Carniola. Naj bo s tem rečeno vsem skupaj najlepša hvala za obiske in za kratkočasnice. V prvi vrsti J. Pishlerju in njegovi soprogi, potem tudi A. Slogarju in njegovi soprogi, kakor tudi J. Mantelnu in njegovi boljši polovici, kakor tudi John Somraku in njegovi ženi. Pravzaprav naj se pa zahvalim vsem skupaj v imenu "bunch'a," živečega v Carniola Lodge, za časa našega obiska od vseh strani.

Pozabiti pa ne smem omeniti našega Jožeta P. Dne 11. avgusta zvečer nas obišče, seveda v spremstvu njegove boljše polovice, v naši Vili, ko smo ravno bili pri igri "Pokar." Firbec Jožetov je bil toliko velik, da se je hotel privaditi igri in kakor hitro je nekoliko razumel, je zahteval karto. Seveda je dobil Jože karto, pa upam, da za v bodoče ne bo nikoli več zahteval karte tako odločno. Kajti pregovor se glasi, da vsaka šola nekaj stane, in tudi Jožeta je ta šola veljala. Upam pa vseeno, da je Jože zadovoljen samo zato, da se je naučil igrati pokar. Seveda igralo se je kar po "cent," potem si lahko čitatelji mislite, koliko je moral Jože izgubiti in to v teku dobre pol ure. Seveda, Jože se je znal tako modro držati, da smo bili vsi prepričani, da je moral najmanj izgubiti parsto dolarjev, potem mi pa pove zaupno, da je zgubil celih 17 centov.

Kaj pa naša Nežka, ali ho-

čemo na njo pozabiti? Nikakor ne. To "ga" je stara korenina, kakor jih imenujemo take poštene in priljubljene ljudi. In če jo vprašas: "Mama, koliko ste pa že stara, ko se tako 'fejst' izgledate," dobiš prvi odgovor: "Kaj tebe briga!" Njen obraz postane tako resen, da v prvem trenutku misliš, da si Nežko spravil v zadrego in si že pripravljen, da se ji oprustiš za vprašanje. To ona takoj opazi in takoj ponovi odgovor: "No ja, samo 72 let bom o svetli Neži." Ko to izveš, potem bodi pa dobro pripravljen, da se boš znal zagovarjati in pa odgovarjati.

Predno zaključim, naj omenim še zadnji predlog od Mrs. Mladic, kateri je bil tudi enoglasno sprejet, da se še enkrat lepo zahvalimo vsi skupaj in to Mrs. Mladic, Mr. in Mrs. R. Sedlar, Mr. in Mrs. Bartolj, Mr. in Mrs. Delles, kakor tudi vsa družina, sinovi in hčere gori imenovanih. Posebno mi je bilo pa naročeno, da ne smem pozabiti zahvaliti se posebno Mr. in Mrs. Louis Champa in sestram Mrs. Champa za podarjeno darilo v obliki otročjega fiziola, kateri je hitel z veliko slastjo po grlih gori omenjenega "bunch'a."

Torej še enkrat hvala za vsa okrepčila, ki smo jih bili deležni za časa naših počitnic na letovišču ali kopalnišču belega jekla — WHITE IRON BEACH. Za vse skupaj: R. Perdan, zapisnikar.

Cleveland, O.

Članstvu društva Ilirska Vila, št. 173 JSKJ tem potom uradno naznanjam, da bom biral ta mesec asessment na dobi mo od tistih, ki ga niso plačali na seji, in sicer v soboto 24. avgusta od pete do osme ure zvečer. In to pa vsled tega, ker je 25. nedelja. Torej so prošeni vsi tisti člani društva Ilirska Vila, ki še niso poravnali svojih asesmentov za ta mesec, da to store na domu tajnika najkasneje do pondeljka 26. avgusta zvečer.

Priporočam tudi članom, da redno plačujejo svoje asesmente vsaki mesec na seji, katera se vrši prvo nedeljo v mesecu, in vpoštevajo 25. v mesecu kot zadnji dan za plačanje asesmenta. Nihče naj se ne zanaša, da bo društvo zanj zakladilo, ker društvena blagajna je

(Dlje na 6. strani).

POTRESNA POVEST

Spisal Franjo Maselj-Podlimbarski

(Nadaljevanje)

"Ne zavidam Cijazovcu, če kaj pobere, česar ni sejal," je rekel Maren ter se z rokama oprl ob mizo in sklonil nevoljen, da ni zvedel, kaj pomeni ono čudo pri kozolcu. "Vsak bi rad pobral takšno cesarsko svetlost. Cijazovec dosti pridela, pa mu tudi dosti ven gre."

"Pač je tako pri nas kakor povsod na kmetih: z vozom noter, z vozom ven!" se je odrezal veselo Tone.

Ta veselost pa še ni prestrigla Marnu nameravanega po zvedovanju. "Tako bi jaz rekel, da tisti denar je ni od Boga, ki pade meni nič tebi nič človeku na nos. Zakaj Bog nas je obsodil, da v potu svojega obraza jemo svoj kruh, in on že ne pripusti, da bi od strehe kapalo tisto, za kar treba trdo delati."

"Bog nam daj obilo takih okroglih, ker le od njega morejo priti, ko padajo z neba," je hladnokrvno odgovoril mladenič. "Oj, tudi je mogoče, da vrag preobrača tam svoje kozolce," je menil Maren ter pogledal na modrega Martana, iščoč pri njem pomoči.

"Naj jih preobrača, da se mu le siplje denar iz žepa!" je dejal pikro Martan, prebudiši se iz globoke misli. Na tihem je zavidal Cijazovcu takšno dobroto. Tudi modrost, kolikor je je na svetu, ni prosta zavidnosti.

In zopet so se pokorili kmetje prvaku Martanu, in pustivši v nemar pregrešne Cijazovčeve tolarje, so izpregovorili o drugih zgolj prijetnih in poučnih stvareh. Pogovorili so se o velikem snegu pretekle zime, o zimskem posevu, ki ga kaže podorati ker je pozebel, o Cuckovem kozuhu, ki je edini vseh gabrovških kozuhov šel včeraj v izprevedu. Le mladi Anžič se za vse te pogovore že nič ni menil. Smatral bi ga kdo za modern krip, v naglici izklesan, predstavljajoč bednega in mršavega, o cijalnega demokrata, tako nemo, mirno in prihuljeno je sedel pri Krulčevem Petru. Nič ga ni zanimalo, ne pomenek ne deklari ne pijača; kakor bi prebavljaval hvalo, ki so z njo poprej obsuli njegov godčevski talent, ali kakor bi neka globoka misel kako neutešeno hrepenenje zavladalo njegovemu bistvu in pahnilo njegovo življenje v notranjost. Pa tudi zanj se nihče ni zmenil, nihče ga ni ogovarjal. Samo enkrat ga je Smole vprašal, o čem tako trudno premišljuje, na kar je Anžič globoko segel po sapo in se zamolko odrezal: "Bog ve, po čem so letošnjo pomlad praski v štajerski!" Smoletu se je zdel to vzdih tako čuden, da si ni upal hribovca ničesar več vprašati.

Prvi izmed gostov je vstal Anžič. Stopil je k Smoletu ter mu šepetal nekaj na uho, menda mesto plačila, kajti krčmar je, priprljeno se smehljaje, kimal z glavo in Smoletovke skrbni pogled je letel od moža na "vero" na vratih in obratno. Kmalu za njim se je odpravil Tone. "Bodi še pri nas, saj se ti ne mudi!" mu je dejala z vabljivim izrazom Smoletovka. No mladenič se je mudilo. Skrbelo ga je, kako pride k domačim v hišo, ker je vedel, da so že davno upihili luč. Voščil je lahko noč in odšel.

VI.

Imel je le malo korakov do domače hiše. Gredoč okoli vogla Smoletove gostilne se je oziral kvišku, kjer je v podstrešni sobi brlela še luč. Postal je poleg vodnjaka, ki stoji na koncu gostilne, in glej, okno se odpira in prikaže se dvojce deklislih glav.

"Tone," se je razdal smejejoči, pritaženo proseči glas Polončin v gluho noč, "Tone, daj, navleci nama vode, glej, poza bili sva—"

Tone se je zazrl v okno, odkoder se je spuščala steklenica, privezana na motvoz, navzdol. Nekako svečano je prijel za steklenico in stopil bliže k vodnjaku. Zacrivil je škripec vodnjaka in voda je pritekla. Ob smehu mladih ljudi je romala polna steklenica nazaj v okno.

Polonica se je zahvalila in se odmaknila nazaj v sobo. Tone! je tiho izpregovorila Rezika.

"Kaj je, Rezika?" se je mehko odzval mladenič.

"Hotela sem ti nekaj povedati... že davno sem ti hotela povedati, pa te ni bilo od nikoder. Ali se še spominjaš tistega večera, ko so naju zalezli tvoj oče?"

"Spominjam se. Glej, kakor Jakob stojim tu pri vodnjaku in na uho bi ti rad povedal to, ker leži v mojem srcu menda od najinih pastirskih časov. Ali si se ti kdaj zmisliła name?"

"Mnogokrat; saj ne poznam drugega prijatelja."

"Ali sem ti samo prijatelj?"

"Bodi mi pravi prijatelj! Kaj je lepšega nego prijateljstvo!"

"Vse sem ti, kar želiš.—Ali reci, kaj si mi hotela povedati?"

"Nocoj ne morem... potrpi do jutri.—Glej, kako krasna noč!"

"Zame najkrajšnja, kar sem jih doživel! Davno, davno se mi zdi, kar nisem govoril s teboj. Govori, duša, kaj mi imaš povedati, dobro ali slabo?"

"Nekaj, oh, nekaj! Jutri, morda še dopoldne zveš vse... zdaj ne morem. Oprosti! Lahko noč!"

Prijetno razburjen je prišel na konec kozolca. Zmislil si je, da mora doma dolgo trkati, preden mu pridejo odpirati, in še nevoljni bodo nanj. Kaj, ko bi poskusil spati izven hiše. Ob poletenskih počitnicah je ležal najrajši nad konjušno na senu in prijetno se mu je zdelo poslušati, preden mu je spanec zatisnil oči, fantovske pesmi, žuborenje studenca kraj hleva, ptičje čebljanje za plaščem v stehi in v meji nad studencem. Včasih je zvečer prostrl sukno po tratini pred hišo, legel in dolgo gledal v mrgoleče zvezde. Pa zdaj so noči še mrzle in gorka postelja se dobro prileže telesu. Ali kako priti v hišo? V tem je zagledal pod kozolčevim plaščem voziček, na katerem se je hotel peljati Cijazovec drugi dan v Domžale po denar za kite, ker je bil prekupec za to blago. Na vozičku je bil otep slame, pripravljen za sedalo, in koš sena. Tonetu se je vse to zdelo kakor nalašč za posteljo. In sklenil je prenočiti na taki postelji. Zadošči smel se mu je zdel poskus, spati pod milim nebom, in baš zato ga je mikal. Za odejo si je prinesel iz hleva koc. (Dalje prihodnjic)

DOPISI

(Nadaljevanje iz 5. strani)

precej izčrpana. Vsak član naj skrbi, da bo imel pravočasno poravnanih asessment, da se ne bo potem za glavo držal, ako bo prepozno. Nihče ne ve, kdaj ga bolezen ali nesreča dohiti.

Tudi so prošeni člani, da se potrudijo za nove kandidate in izvedemo sklep junijske seje. Lepo bi bilo, če bi do konca leta število članstva podvojili. Delujmo roko v roki, storimo vsaki nekaj, pa se bo v celoti precej poznalo. — Bratski pozdrav vsemu članstvu JSKJ!

Joseph Zupančič,

(1409 E. 55th St.)

tajnik društva št. 173 JSKJ

Brooklyn, N. Y.

Ko pride spomlad, se naši rojaki začnejo pogovarjati, kaj da pojdejo v poletnih dneh. Ko pa se poletje prične nagibati proti koncu, se začnejo pogovarjati o jesenskih in zimskih veseljih. Tu vam sporočam že o eni.

Društvo sv. Petra, št. 50 JSKJ v Brooklynu, N. Y., priredi veselico za 25-letnico svojega obstanka v soboto 12. oktobra 1929 v Slovenskem Domu na 253 Irving Ave. Vsa ostala bratska društva so prošena pustiti ta dan za naše društvo. In obiščejo naj nas na ta dan kolikor mogoče številno. Marsikateri bo imel povedati kaj zanimivega iz dobe 25 let.

Z bratskim pozdravom,

Jacob Slabie, tajnik.

Joliet, Ill.

Tak uspeh, kakoršnega smo imeli na našem običajnem letnem pikniku v nedeljo 11. avgusta, bo gotovo ostal v trajnem spominu ne samo članom društva sv. Petra in Pavla št. 66 JSKJ, ampak vsej jolietški naselbini. Pravilno je, da sporočimo o tem uspehu tudi ostalemu članstvu JSKJ in sploh Slovincem šrom Amerike.

Udeležba je bila velika in finančni uspeh tudi dober. Tukajšnji Slovenci so se tega dne sešli v taki lepi slogi in se tako dobro zabavali, kot še nikdar prej. Seveda, bilo je nekaj novega, posebno za mladino. Društva vseh organizacij: SNPJ, KSKJ, JSKJ, DSD, kakor tudi tukajšnja samostojna društva, so bila v kar najlepšem številu zastopana. Ta dan se je zopet pokazalo, kako lahko društva v naselbini sodelujejo med seboj in si medsebojno pomagajo k večjim uspehom. Taka je prava pot k napredku vsakega društva. Naše napredno društvo št. 66 J. S. K. Jednote je bilo vedno pripravljeno sodelovati z ostalimi bratskimi društvi v naselbini, radi tega pa so se ta društva, kakor prej, tako tudi pri zadnjem našem pikniku sijajno odzvala našemu pozivu.

Prisrčna hvala bodi izrečena vsem, ki so na katerikoli način pripomogli k tako dobremu uspehu piknika v nedeljo 11. avgusta, ki se je vršil v Rivals parku. Ti so: a) Članstvo društva sv. Petra in Pavla št. 66 JSKJ; b) članstvo ostalih jolietških Slovincih društev; c) Wayside A. C. in KSKJ žogometni klubi; d) Težak Florist; Joseph E. Spelich; Sammy Berkov orkester in Zlogarjeva godba; Martin Brunskol "Governor Cigars"; Joseph E. Kochevar, drugist; Joseph Zalar; Joseph Dunda; Weese Prtg. Co.; Joseph Plese; Star Jewelry Store; County Judge Ralph C. Austin; Highway Comm. Wm. A. Hamilton; Town Clerk Paul Larson; Assessor Lee Morris; Justice of the Peace Joseph A. Zerbes; John Jenco, pogrebni; Kirinčič Dry Goods Store; Menzon Hardware Store; Frank A. Russ, Meat and Grocery; Joliet Slov. Pop. Co.

Člani, ki so bili v odboru, so v polni meri storili svojo dolžnost napram društvu in občinstvu. Vse priznanje torej sle-

dečim: Mary Šega, May Pirc, Josephine Martincich, Mary Smrekar, Frances Kosiček, Cecilia Zivetz, Elizabeth Zivetz, Lucile Zivetz, Josephine Wilczak, Lottie Zivetz, Math Vranesich, Frank Pirc Sr., Louis Martincich, John Grabrian, John Ivec, Jacob Šega, Frank Russ, Anton Seme, Joseph Wolf, John Jakich, Frank Zivetz Sr., John Kirin, Joseph Kozlevčar Jr., Michael Papesh (Cora St.), Wm. Kosicek, John Lunka, Joseph Resetich, Frank Pirc Jr., John Kren Jr., Frank Ivec, John Plut Jr. (Elizabeth St.).

Hvala za reklamo listom: "Nova Doba," "Glasilo KSKJ," "Amerikanski Slovenec," "Joliet Herald News" in "Spectator." Prisrčna hvala vsej slovenski naselbini v Jolietu in vsem, ki so prišli na našo zabavo od zunaj. Društvo št. 66 JSKJ ne bo pozabilo uspeha dne 11. avgusta, pa tudi ne bo pozabilo prijateljev, ki so pripomogli k temu uspehu.

Zdaj po pikniku pa vsi lepo počivamo in premišlujemo o zabavah prihodnje sezone. Taki smo, vedno bi se hoteli zabavati. Na jesen pride različno delo, kot listje grabiti, kišo zelje napravljati, in tudi prešati se spodobi nekoliko za zimski čas. Novic pa sicer nimamo za enkrat poročati, razen da je soprogi Peter Meteshu in njegovi soprogi na 1404 Elizabeth St. prinesla štorčja malo kričav, toda zdrav prirastek k družini.

Pozdrav vsem ameriškim Slovincem!

John J. Zivetz Sr.,

predsednik.

John L. Zivetz Jr.,

tajnik društva št. 66 JSKJ.

Reading, Pa.

Članstvo društva sv. Jurija št. 61 JSKJ se tem potom pozivlja, da se udeležijo izredne seje, ki se bo vršila 24. avgusta ob sedmi uri zvečer v navadnih prostorih. Izvanredna seja se bo vršila radi piknika, katerega namerava društvo prirediti na dan 8. septembra. Z bratskim pozdravom, Anton Jaklic, tajnik.

Farrell, Pa.

Ker se že nad šest mesecev nisem oglašil v našem glasilu, upam, da mi bo dovoljen zopet enkrat mal, kotiček. Tuintam po naselbinah morda že sobotni mislijo, da me ni več med živimi, ker ni več nobenega glasu od mene. To za enkrat še ni res, vzrok pa, da se pogosto ne oglašam, je v tem, ker nisem več društveni tajnik. Pri društvu vse nekako spi, tako glede dopisov in napredka. Morda se bo nekaj prihranilo na znamkah, pa menda tudi pri novih članih.

V pretečenem tednu sem zopet obiskal več slovenskih naselbin. V Bessemeru sem slišal, da se je moral podvreči težki operaciji M. Maček. Upam, da kmalu okreva in se vrne k svoji družini. Odtam sem se podal v Ambridge, kjer sem bil povsod prijazno sprejet in podstrežen. Udeležil sem se tudi piknika, ki se je istočasno tam vršil. Mudec se po opravih v Pittsburghu, sem izvedel, da je tam umrla moja stara znanca Mrs. Muška. Pred štirimi leti, ko so mi številni Pittsburghani poklonili lepa darila za mojo šestdesetletnico, bila je med njimi tudi Mrs. Muška. Blaga žena naj počiva v miru, žalujočemu soprogu pa izrekam moje sožalje. Na večer 20. julija sem se oglašil pri družini Pikel, z namenom, da tam prenočim. Začutil sem se, ko sem videl tuje obraze, in že sem mislil, da sem se zmotil glede hiše. No, od omožene hčerke in njenega soproga sem izvedel, da so Mr. Pikelna isti dan pokopali, žalujoča vdova pa se je odpeljala v Burgettstown, da tam pri svojih nekoliko pozabi težko izgubo. Pokojniku sladke počitek, družini

pa iskreno sožalje.

V nedeljo sem obiskal več mojih prijateljev v naselbini, med temi tudi Mr. in Mrs. Antlogar. Po dobrem kosilu sva se z Mr. Antlogarjem podala v Slovenski Dom, kjer sem se sestel z mnogimi prijatelji. Tam sem našel tudi dolgoletnega tajnika društva št. 26 in bivšega delegata 13. konvencije J. S. K. J., sobrata Pogačarja, ki je napram vsem navzočim pohvalil mojo agilnost za društvo in J. S. K. Jednoto. Sicer nisem častičeljen, toda nekoliko priznanja za društveno delo vsak rad dobi, posebno, če se mu od gotove strani odreka.

Pozdrav!

Anton Zidanšek.

KJE IN KDAJ JE UMRL MATIJA VALENČAK

V Ameriki se je nahajal več let Matija Valenčak, rodom iz Celja. Pravijo, da je delal kot nadšumar na nekem veleposestvu. Pravijo, da je umrl začetkom leta 1928. Rodbina pokojnika v starem kraju prosí, da se ji javi dan in mesto smrti pokojnika.

Kdor bi kaj znal o Matiji Valenčaku, je prošena, da sporoči našemu uredništvu.

— POROČILO NOVOPRISTOPLIH ČLANOV MLADINSKEGA ODELKA ZA JULIJ 1929.

Društvo št. 2.—Mary Delak 11008.

Društvo št. 15.—Josephine Lakner, 11009; Helen Lakner, 11010; Joe Lakner, 11011; Dorothy Lakner, 11012; William Lakner, 11013; Anton Lakner, 11014; John Lakner, 11015.

Društvo št. 18.—Lawrence Pivec, 11016; Jennie Pivec, 11017; Julia Pivec, 11018; Fanny Pivec, 11019; Katy Pivec, 11020.

Društvo št. 20.—William Presern, 11021; Julia Presern, 11022.

Društvo št. 26.—Mary J. Mihelcic, 11023.

Društvo št. 31.—Donald Branzel, 11024; Clarence Branzel, 11025; Florence M. Branzel, 11026.

Društvo št. 33.—Lila May Hauranek, 11038; Erma Lorraine Hauranek, 11039.

Društvo št. 36.—Louis Janeczich, 11027; John Janeczich, 11028; Albert Janeczich, 11029; Frances Janeczich, 11030.

Društvo št. 37.—John Bratovich, 11031; Angela M. Bratovich, 11032.

Društvo št. 146.—Charles F. Martincich, 11033.

Društvo št. 149.—Edwin Sabec, 11034; Nada Sabec, 11035; Josephine Mikec, 11040.

Društvo št. 166.—Bernald Trauner, 11036.

Društvo št. 168.—Albert Nuchich, 11037.

JOSEPH PISHLER.

ZDRAVA DEŽELA

Venezuela mora biti zdrava republika. General Juan Vicente Gomez, ki je bil njen

Trgovina z železnino in pogrebni zavod

Edini kat. pogrebni v Evelethu, Minn., se vam priporoča v vseh ozi-rih za točno in ceno postrežbo. Ne hodite v druga mesta, ampak popirajte domačo trgovino!

HELPS HARDWARE

312 Grant Ave., Eveleth, Minn.

(Telefon po dnevi: 58, ponoči: 140-607)

predsednik že nad dvajset let, je bil te dni ponovno soglasno izvoljen predsednikom. General Gomez pa je ponovno izvolitev odklonil, češ, da se hoče lotiti poljedelstva. In senor Gomez je že 72 let star. Po dvajsetih letih kmetovanja pa bo morda že lahko stopil v pokoj.

Joseph Mantel,

JAVNI NOTAR v Ely, Minnesota,

OPRAVLJA TOČNO IN KOREKTNOST VSE V NOTARSKO STROKO SPADAJOČE POSLE

Glavna privlačna sila,

ki nam dovaja dnevno vloge na SPECIAL INTEREST ACCOUNT, je poleg točnosti poslovanja

POPOLNA VARNOST

pri nas naloženega denarja.

Obresti po 4½%, mesečno obrestovanje

SAKSER STATE BANK

82 Cortlandt Street

NEW YORK, N. Y.

Največja in najstarejša slovenska zlatarska trgovina v Ameriki. Zlatarske predmete vseh vrst, gramofone, plane in radio vse iz izdelkov dobite pri nas.

FRANK ČERNE

6033 St. Clair Ave. in 930 E. 79th St., Cleveland, O.

ZASTAVE, REGALJE

in vse druge društvene potrebščine. Pišite po vzorce in cene na jake, sobrata in večletnega trgovca (Agency for Spanton Radio).

IVAN PAJK, 24 Main St., Conemaugh, Pa.

RUDOLF PERDAN

SLOVENSKI JAVNI NOTAR

Naznanja rojakom te okolice, da izvršuje vse v notarsko stroko spadajoče posle.

933 E. 185th St. Cleveland, Ohio

ANTON ZBAŠNIK

Slovenski Javni Notar

5400 Butler Street Pittsburgh

Izdeluje, pooblašča, kupne pogodbe, pobotnice vsake vrste, opombe, vse druge v notarski posel spadajoče dokumente, bodisi za Ameriko, stari kralj. Pišite ali pridite osebno.

Za pojasnila glede potnih listov, Return Permitov itd. na domačo

Sakser State Bank

82 Cortlandt Street NEW YORK, N. Y.

MIKE UNETICH

SLOVENSKI JAVNI NOTAR V REPUBLIC, PA.

Opravlja točno in korektno vse v notarsko stroko spadajoče

Phone: 181-J, Republic, Pa.